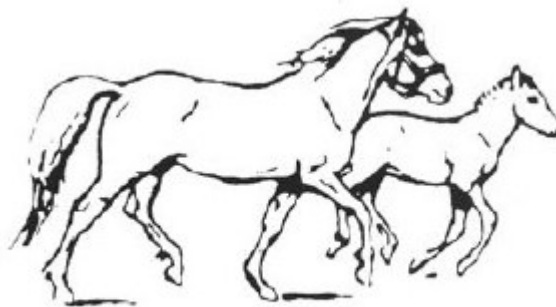

Eva Jangö

HINGSTLINJER NEW FOREST

Svenska New Forest Föreningen

Förord

Gensvaret blev stort när jag tidigare i år presenterade filen "Stofamiljer New Forest III". Det gjorde mig väldigt glad att så många uppskattade mitt arbete. En fråga som återkom var dock varför inte alla hingstar var med i mödernelinjerna. Svaret var enkelt: detta hade inte varit mitt fokus i "Stofamiljer New Forest III". Men det väckte tanken att göra något liknande med riksstambokens hingstar. Fast då inte utifrån deras mödernelinjer, utan utifrån hingstlinjerna.

En hingstlinje är en faderslinje där du kan följa varje generation på hingstsidan från linjebildaren till dagens hingstar eller de senast verksamma hingstarna i linjen. Ur genetisk synvinkel är inte hingstlinjen så viktig. Många hingstar har haft större inflytande genom sina döttrar än genom sina söner. En del brukar till och med bli omtalade som "morfارشingstar" av det skälet. Avkomman är ju lika mycket släkt med sin farfar som med sin morfar, även om det bara är farfadern som finns i hingstlinjen.

Jag ser snarare en hingstlinje som ett sätt att få överblick över rasens utveckling. I det här arbetet blev hingstlinjerna också min utgångspunkt för att berätta om de hingstar som passerat revy i den svenska aveln och deras anfäder i moderlandet England och annorstädes.

Samtliga hittills stambokförda hingstar med RNF-nummer finns med här. En del av dem fick hundratals avkommor. Andra har aldrig betäckt ett enda sto. Vissa var inflytelserika under en tidsperiod, men är idag nästan bortglömda. Andra har mot alla odds skapat bestående hingstlinjer.

Så här läser du familjetabellerna: Varje steg åt höger representerar en generation i hingstlinjen. Son A och Son B i exemplet nedan är alltså båda söner till Far, medan Sonson C och D är söner till Son A och Sonson E är son till Son B.

```
Far
  Son A
    Sonson C
    Sonson D
  Son B
    Sonson E
```

Eva Jangö

BROOMY SLIP-ON-linjen

Forest Horse

Telegraph Rocketeer 1817 NPS fx f 1932

Broomy Slip-On 2894 NPS fx f 1948

- . Howen Andrews NFS 76 fx f 1958
- . . Silverlea Prince Charming NFS 666 fx f 1961
- . . Silverlea Sirocco NFS 2635 br f 1967
- . . Silverlea Merrydown NFS 3613 fx f 1971
- . . Bridgelea Buccaneer NFS 5072 mfx f 1974
- . . Beechwood Lucky Star NFS 22/078 br f 1980
- . . Marits Mistique He imp 89 br f 1995
- . . KANTJE'S TOP-BOY RNF 166 br f 2000
- . . STACKARPS PEER-BOY RNF 185 br f 2004
- . . TORPALLYCKANS PEERFECT RNF 200 br f 2008
- . . TORPALLYCKANS MAN-BOY RNF 210 br f 2010
- . VERA SLIPON's FURY RNF 28 skm f 1966
- . . JOJAS FURY RNF 52 skm f 1972
- . . RED DEVIL RNF 55 fx f 1972
- . . ASSO GOGOL RNF 92 skm f 1980
- . . MARASCHINO RNF 71 mbr f 1975
- . SKOGS MAX RNF 47 fx f 1971
- Win-a-Way 3486 NPS ljbr f 1952
- MUDEFORD PETE RNF 3 br f 1958
- Hillfield Blue Peter NFS 395 br f 1961
- PIRAK RNF 21 fx f 1966

Detta är den äldsta av de elva hingstlinjerna som vi haft i Sverige. Den första hingsten, Telegraph Rocketeer, var född 1932. Det kanske kan tyckas sent med tanke på att det finns mer än en stofamilj som går ner till åren kring förra sekelskiftet trettio år tidigare. Men då ska man ha i åtanke hur aveln "på skogen" i New Forest traditionellt bedrivits. Vilket sto som är mor till vilket föl har man i allmänhet vetat, även om stoet inte alltid varit registrerat och stambokfört. Men vem av hingstarna i New Forest som var far till vilket föl var svårare att veta – i synnerhet i gamla tider när New Forest inte var inhägnat alls samtidigt som det var många hingstar där. Idag är det ju en helt annan kontroll, med få hingstar – avelsvärderade och DNA-typade – som går i bestämda "haunts" under en kort period på sommaren.

Telegraph Rocketeer är känd som far till Broomy Slip-On, som fått ge namn åt denna hingstlinje. Broomy Slip-On var en av de fem "stamfäderna" som blev stöttepelare när new forestaveln byggdes upp åren efter andra världskriget. Valerie Russell beskriver Broomy Slip-On så här i sin bok New Forest Ponies (1976): "Han blev mycket populär mest tack vare sin röda fuxfärg och sitt härliga temperament. Exteriört kunde han förmodligen inte riktigt matcha de andra hingstarna, men han var bättre benad för sin storlek än de flesta" (min översättning).

Det gick många historier om Broomy Slip-On och hans goda temperament. Han var både riden och körd, men gick på skogen arton år i sträck. Vid behov kunde hans ägare fånga in honom och rida honom utan problem, även om det var ett år sedan sist. På vintrarna höll han gärna till inne i någon av småstäderna i New Forest, där barnen kunde klänga på honom och leda honom i pannluggen. Det var ett bekvämt liv med godsaker nära till hands, så alla försök att ta honom bort från städerna tillbaka till det magra vinterbetet på skogen slutade med att han sprang tillbaka till civilisationen igen.

I den svenska riksstamboken finns det två hingstar där Broomy Slip-On står som far: Vera Slipon's Fury och Skogs Max. I Skogs Max:s fall är Broomy Slip-On mer än så. Skogs Max var hårt linjeavlad på den röde stamfadern och hade honom både som far, morfars far och mormors far – alltså tre gånger inom tre led.

Vera Slipon's Fury som 23-åring vid generalmönstringen på Elmia 1989 då han som en av de första hingstarna erhöll avelsvärdeklass Elit. >

När det gäller Vera Slipon's Fury är det knepigare. Som far till honom borde det nog stått Forest Horse. Furys mor, den mörkbruna Brookhill Janet, exporterades dräktig från New Forest till Nederländerna. Ut kom ett skimmelfärgat hingstfö. Alla som kan något om färgnedärvning vet att skimmel är ett dominant färganlag. Om inte en av föräldrarna är skimmel kan fölet inte bli en skimmel. Någon annan hingst på skogen måste ha varit framme och betäckt Brookhill Janet.

Att något inte stämde med Furys stam var känt i Sverige på 1980-talet. I skuggan av kontroversen kring Golden Wonder blev det visst fokus på att kontrollera härstamningarna på new foresthingstarna så gott det gick. Stamböcker gicks igenom och färger granskades. Lantbruksstyrelsen, som var den myndighet som bestämde över hästaveln på den tiden, slog dock fast att ingenting i stamböckerna skulle ändras så länge det inte fanns blodtypning som bevis för felaktigheter. Det fanns det inte i Furys fall. Men självaste Miss Dionis MacNair, den engelska new forestföreningens sekreterare under många år, lär ha mumlat att stammen inte verkade stämma när hon dömde honom vid Svenska New Forest Föreningens riksutställning och generalmönstring 1994. Hon tyckte att han såg mer ut som en ättling till Denny Danny. Vilket inte hindrade henne från att sätta hingsten – då 28 år ung och fräsch – som segrare i veteranhingstklassen med guld och fin kritik.

För hur det än var med faderskapet så var Vera Slipon's Fury en utmärkt förärvare och premierades Elit vid den första generalmönstringen 1989. Han hade tre godkända söner och en godkänd sonson. Hans gren av hingstlinjen finns dock inte kvar längre. Däremot möter vi hans namn långt nere i stofamiljerna 2 (KL-grenen) och 13 genom döttrarna Fatima VII och Belona. Skogs Max å sin sida fick ingen godkänd son, men går att hitta nere i stostammarna från Hembys stuteri.

Broomy Slip-Ons hingstlinje var borta från Sverige under flera år, men återkom på 2000-talet. Via stuterierna Silverlea, Bridgelea och Beechwood hade den levt vidare och kommit till Nederländerna genom Beechwood Lucky Star e Bridgelea Buccaneer u championstoet Oakley Stardust.

Håkan Erlandsson med Kantje's Top-Boy vid avelsvärderingen på Grevagården 2003 då Top-Boy var treåring. >

Beechwood Lucky Star fick beröm för sitt goda lynne vid sitt holländska 21-dagars stationsprov, och blev far till Marits Mistique som blev framgångsrik i den holländska aveln.

År 2003 tog Stackarps och Sörby stuterier in Marits Mistiques son Kantje's Top-Boy till Sverige. Top-Boy verkade här i ett par säsonger, och blev då far till Stackarps Peer-Boy u Priory Peeress (stofamilj 56). Peer-Boy såldes till det satsande nya stuteriet Torpalyckan, där han gjorde god nytta innan han tyvärr allt för tidigt gick bort. Två avelsgodkända söner hann det ändå bli – Torpalyckans Peerfect och Torpalyckans Man-Boy. Det är genom den här grenen som Broomy Slip-Ons hingstlinje finns i Sverige idag.

Men det har faktiskt funnits en hingstlinje från Telegraph Rocketeer i Sverige som inte gick via Broomy Slip-On. Sonsonen Mudford Pete e Win-a-Way importerades 1964 och stod på Valla i Linköping 1964-1971. Även om han A-premierades 1972 uppfyllde han nog inte riktigt de högst ställda förväntningarna som man hade på honom vid importen. Det gick envisa rykten om hingstens lynne och det blev aldrig någon godkänd son i Sverige. Danmark hade bättre tur med Petes son Hillfield Blue Peter, som var en tidig hingst på Stegstedgaards stuteri. När Priory Pandora (stofamilj 3) importerades till Sverige var hon dräktig med honom. Fölet blev hingsten Pirak, först i raden av avelshingstar på Åstratorps stuteri.

< Torpalyckans Peerfect vid Ungponnychampionatet 2011 där han deltog i treårsfinalen i hoppning.

BROOKSIDE FIRELIGHT-linjen

Forest Horse

Minstead Hazel 2035 NPS mbr f 1934

Brookside Firelight 2319 NPS br f 1939

Brookside David 2475 NPS mbr f 1943
 . Mudeford Streak 2655 NPS skm f 1946
 . . Corra Tanty NFS 70 skm f 1957
 . . . Silverlea Cascade NFS 1188 skm f 1963
 Silverlea Grey Minstrel NFS 1472 skm f 1966
 Silverlea Gunflash NFS 3856 br f 1971
 Silverlea Flash Harry NFS 5517 br f 1975
 Silverlea Spotlight NFS 23/040 br f 1980
 SILVERLEA RAMBO RNF 102 fx f 1985
 SILVERLEA TOP HAT RNF 107 br f 1987
 SÖRBYS LOTUS RNF 120 br f 1991
 TOMACS HERKULES RNF 138 fx f 1995
 SÖRBYS QUANDRIGO RNF 142 br f 1996
 STACKARPS DENVER RNF 202 fx f 2006
 STACKARPS JUPITER RNF 218 fx f 2012
 STACKARPS DOUBLE X RNF 225 mfx f 2016
 EKS MANHATTAN RNF 210 br f 2012
 SÖRBYS MAGNIFIC RNF 125 fx f 1992
 SÖRBYS OTTELLO RNF 134 fx f 1994
 SILVERLEA SUNSEEKER RNF 116 fx f 1990
 STACKARPS DAYTON RNF 137 br f 1995
 . . Silverlea Sea Breeze NFS 1588 skm f 1963
 . . Silverlea Calypso NFS 2001 skm f 1967
 . . Conar 350001872 skm f 1972
 . . Corso He imp 83 mbr f 1987
 . . . MARRONDALES O'CONNOR RNF 167 mbr f 2000
 . . . LYADALENS IZOR RNF 191 fx f 2006
 . . . SAMMELS ASTON RNF 199 fx f 2008
 . David Gray 2830 NPS skm f 1948
 . . Duikers Happy & Glorious 3736 NPS skm f 1955
 . . Prescott Robin NFS 83 rskm f 1948
 . . . Jasmijn Robin He stb 10 br f 1964
 . . . ROBIN RNF 29 mbr f 1968
 LORIMER RNF 49 mbr f 1972
 RAYMOND RNF 54 br f 1972
 STRÄTES KARBIN RNF 62 br f 1973
 STRÄTES KARBINO RNF 74 br f 1975
 . Mudeford No White 2991 NPS br f 1949
 . . HOEKSHORS DENNY RNF 34 skm f 1964
 . Oakley Jonathan III 3326 NPS br f 1952
 . . Black Knoll Bay Leaf NFS 143 br f 1959
 . . . PANDOR RNF 48 br f 1971
 . . Peveril Probus NFS 676 br f 1963
 . . . Mölhedens Tajo NFH 53 mfx f 1972
 PARKS TAMBOUR RNF 155 mfx f 1982
 ROLÖKKE SWALLOW RNF 110 mbr f 1986
 ÄNGSGÅRDENS IZZY RNF 174 mbr f 2000

- . Oakley Jonathan III forts.
- . . Peveril Pickwick NFS 2125 sv f 1965
- . . Holly Prince Rupert NFS 2922 sv f 1969
- . . Katric Capers NFS 4199 mbr f 1972
- . . Wayland Cranberry NFS 35/090 br f 1992
- . . WELLHOUSE WILLUM RNF 197 br f 2007
- . . TORPALLYCKANS WIWALDI RNF 212 fx f 2011
- . . CRISTALLS GOOD WILL RNF 216 mbr f 2012
- . Oosterbroek Arthur He imp 5 fx f 1958
- . . Sweet William He stb 36 fx f 1967
- . . Berkhof's Higgledy Piggledy He stb 172 isab f 1981
- . . KANTJE's UMBERTO RNF 175 br f 2001
- . MUDEFORD BROWN DAVID RNF 6 mbr f 1962
- . OAKLEY DAVID RNF 13 br f 1964
- . LOBSANG RNF 41 br f 1971
- . BALLESTERO RNF 83 br f 1979
- . VALLAS HANNIBAL RNF 103 fx f 1985
- Newtown Spark 2582 NPS br f 1943
- Beacon Briar 3678 NPS br f 1955
- J.K.'s Eagle NFS 3064 fx f 1968
- J.K.'s Rusty NFS 5430 brskm f 1972
- J.K.'s Royal NFS 5676 br f 1975
- Brock Barnabus NFS 31/140 br f 1989
- Furzey Lodge Samson NFS 36/138 br f 1993
- Long Copse Elton NFS 39/206 mbr f 1997
- IDYLLENS YOHAN RNF 217 br f 2012

Även en ponny med mycket kort avelskarriär kan lämna bestående spår efter sig. Så var det för Brookside Firelight, som på sätt och vis kanske var en hingst som var före sin tid. Han kastrades redan som treåring, eftersom han ansågs vara för stor för att passa för stona som gick i New Forest. På sin korta tid i aveln lämnade han tre kända avkommor: multichampionstoet Dolly Grey IX (f 1942) och hingstarna Brookside David och Newtown Spark (båda födda 1943). Man kan bara spekulera i hur långt Brookside Firelights inflytande hade räckt om han hade fått fortsätta som avelshingst.

Brookside Firelights far Minstead Hazel var en skogshingst med en lång men ofullständigt registrerad mödernelinje. Firelights mor Brookside Firebrand hade i likhet med flera andra Brookside-ponnyer inslag av flera raser i sin stam. I början av 1900-talet gjordes inkorsningar av främmande blod i New Forest medvetet för att förbättra rasen. Brookside Firebrands farfar poloponnyhingsten Field Marshal hör till dem som fick ett tydligt inflytande.

Av de tre ovan nämnda avkommorna till Brookside Firelight är det sonen Brookside David som gjort det största avtrycket i aveln. Brookside David räknas som en av den moderna avelns fem stamfäder. Han fick en lite skakig start i livet. Modern, konstantskimmelstoet Rhona III, såldes dräktig från Brookside-stuteriet på villkoret att säljarna skulle få tillbaka fölet som väntades efter den kastrerade Brookside Firelight. De hade nog väntat sig att leveransen skulle ske till hösten efter att förlungen vants av. Istället dök Rhonas ägare upp med en förlunge som bara var några dagar gammal våren 1943. Stoet hade ont om mjölk och lille Brookside David fick födas upp för hand.

Brookside David gick aldrig på skogen, utan såldes till Mr Burry på Mudeford-stuteriet. Mudeford ligger intill floden Stours mynning i Christchurch, och där på strandängarna Stanpit Marshes hade Mr Burry sina betesmarker. Brookside David gick där med sina ston under många år. Valerie Russell beskriver honom så här "Brookside David var störst till storleken av stamfäderna, och även om han hade en tendens att lämna avkommor med tunga huvuden hade han ett mycket bättre bakparti än Denny Danny eller Goodenough, och hans föl hade oftast bra bål och ben, dock hade de en tendens att vara hästbetonade snarare än ponnyer."

< Oakley David vid
SNF:s riksutställning på
Brunnby gård 1978.

Två söner till Brookside David fann vägen till Sverige: Mudford Brown David och Oakley David. Mudford Brown David importerades som ettåring 1963 av Bengt Åhsberg i Skåre i Värmland, och tävlades av Bengts dotter Ingela. Hon vann senare ponny-SM i hoppning kategori C 1971 med Mudford Brown Davids dotter Bonita. I modern tid är Ingela Åhsberg känd som namnet bakom Ängsgårdens stuteri – mer om detta längre ner.

Mudford Brown David verkade därefter hos Klassons på Näsbyholm utanför Strängnäs och som äldre gentleman på Tappens stuteri i Kopparberg. Han A-premierades 1975 och dog 1990, 28 år gammal. Någon son fick han dock aldrig.

Oakley David togs in av Näsgråds stuteri i Dala-Husby i södra Dalarna. Han ägdes under flera år av Nils-Arne Ceder i Västerås, och var även utlånad till Smedhults stuteri under något år. Han var champion på SNF:s riksutställning på Vissmålen 1981 och lämnade sönerna Lobsang och Ballestero samt en sonson som dock aldrig blev använd i svensk avel. Idag finns hans gren av hingstlinjen inte kvar.

Oakley David hade en mycket känd helbror i Storbritannien: Oakley Jonathan III. Denne var champion på den engelska riksutställningen 1957, 1958 och 1959 och champion new forest på National Pony Society Show 1959. Oakley Jonathans son Peveril Pickwick blev också utställningsstjärna med stora framgångar på de engelska showerna i mitten av 1970-talet.

Grenen från Peveril Pickwick har levt vidare och hållit sig stark genom sonen Holly Prince Rupert (exporterad till Danmark), sonsonen Katric Capers (stamhingst på Waylands-stuteriet) och sonsonsonen Wayland Cranberry. Den sistnämnde har varit en av de bästa och mest inflytelserika hingstarna i den engelska new forestaveln de senaste decennierna. Han är Elitpremierad och så vitt känt fortfarande vid liv när detta skrivs hösten 2019.

När medlemmar ur Svenska New Forest Föreningen besökte Wayland stud i september 2009 visades Wayland Cranberry riden. Bland andra ponnyer som visades för de svenska gästerna vid samma tillfälle fanns en tvåårig hingst vid namn Wellhouse Willum. Det resulterade i ett gemensamt inköp av Åstratorps och Torpalyckans stuterier. Köpet får betraktas som ett lyckokast – Wellhouse Willum är den mest framgångsrika new foresthingsten vi haft i utställningssammanhang i Sverige. Han var Best in Show på SNF:s riksutställning fyra gånger mellan 2013 och 2017 med som mest fantastiska 46 poäng. Vid samtliga tillfällen belönades han med 10 poäng – full pott – för sin rastyp. Dessutom har han segrat i regional Lätt A dressyr och startat i nationella FEI-klasser. Han är avelsvärderad A för sin exteriöra förärvning och har två godkända söner.

*< Wayland Cranberry
hemma på Wayland
stud vid SNF:s besök
2009.*

*< Sonen Wellhouse
Willum vid Årets
Ponny 2017 efter att
Willum blivit Best in
Show på SNF:s
riksutställning för
fjärde gången.*

Peveril Pickwick hade en äldre helbror vid namn Peveril Probus som exporterades till Danmark som unghäst. Mölhedens Tajo e Peveril Probus tillhörde tyska landslaget i ponnydressyr och tog två individuella EM-medaljer – brons 1984 och silver 1986. Tajos tyskfödde son Parks Tambour blev också dressyrhingst på internationell nivå. Under några år på 00-talet var han svenskägd och fick en handfull avkommor här.

Peveril Probus ägdes av Roløkke stutteri, och där föddes sonen Roløkke Swallow. Det var Ingela Åhsberg – tidigare nämnd här som ryttare på Mudeford Brown David – som tog Roløkke Swallow till Sverige. Här blev hingsten Best in Show på SNF:s riksutställning 1993 på Valla och flitigt använd i aveln. Han A-premierades för sin prestationsförärvning 2017. Bland annat har han tre avkommor som tävlat Svår körning – en gren som även var Roløkke Swallows.

Ovan: Parks Tambour när han visades vid avelsvärderingen på Grevagården 2002. >

Mitten: Ängsgårdens Izzy i ponnyküren vid Sweden International Horse Show på Friends Arena 2015. >

Nederst: Silverlea Grey Minstrel på Stanpit Marshes sommaren 1981.

Swallows son Ängsgårdens Izzy blev högt bedömd vid sitt bruksprov, och har sedan tävlat på elitnivå i dressyr och bland annat deltagit i ponnyküren på Friends. Roløkke Swallow har dessutom två söner i den danska aveln.

Mudford-stuteriets betesmarker nere på Stanpit Marshes där Brookside David regerade togs så småningom över av paret Stainers Silverlea stud. Ättlingar i rakt nedstigande led till Brookside David gick på strandängarna i generationer. Vid mitt första besök på Silverlea 1981 var det Silverlea Grey Minstrel, sonsöns sonson till Brookside David, som var kung i haremets på Stanpit Marshes. Senare blev det Silverlea Spotlights hemvist under många år. Joyce Stainer berättar så här om Spotlight i Dionis Macnairs bok *New Forest Ponies* från 2006: "Det är ett populärt naturreservat som lockar tusentals besökare. Under de tjugo år som Spotlight var på denna vackra plats gav han besökarna enormt stort nöje. Hans vänlighet och generositet kan svårligen överträffas. Han var inte inriden men hade inga invändningar mot att ivriga små barn placerades på hans rygg för 'ett foto till familjealbumet'. Vid dessa tillfällen brukade min man och jag gå förbi utan att säga något."

Tre söner till Silverlea Spotlight importerades och stambokfördes i Sverige: Silverlea Rambo, Silverlea Top Hat och Silverlea Sunseeker. Rambo

var den siste avelshingsten på Sträte gård. Han fick ingen son efter sig. Sunseeker å sin sida var den första importerade hingsten på Stackarps stuteri när stuteriet fick en nytändning i början av 1990-talet. Hans ende avelsgodkände son Stackarps Dayton exporterades till Danmark.

Den av Silverlea Spotlights tre "svenska" söner som gjort störst avtryck i den aveln är Silverlea Top Hat. Svenska New Forest Föreningen ordnade en resa till New Forest 1988 och det var då Bo Ivarsson på Sörby stuteri hittade den då ettårige lille Top Hat. Han godkändes för avel som treåring och lämnade tillsammans med Sörbys fina ston tre hingstar. Många avkommor blev också goda hoppare och Silverlea Top Hats avelskarriär kröntes med avelsvärdeklass Elit 2001.

Silverlea Top Hats bäste son är utan tvekan Sörbys Lotus vars mor Priory Sugar Puff (stofamilj 56) importerades samtidigt som Top Hat. Sörbys Lotus kom ur Top Hats allra första fölomgång och tillhörde den första generationen hingstar som gjorde bruksprov med löshoppning och gångartsbedömning under ryttnare. I unga år tävlade han i nationella FEI-klasser i dressyr och exteriörbedömdes med som mest 44 poäng. Han var Best in Show på SNF:s riksutställning i Hermanstorp 1998 och utsågs samma år till Årets Ponny i konkurrens med BIS-vinnare av övriga ponnyraser. 2007 upphöjdes han till avelsvärdeklass Elit. I skrivande stund är han en pigg och glad 28-åring hemma hos sina ägare sedan många år, Martin och Cornelia Larsson på Idyllens stuteri.

Sörbys Lotus har fått tre söner godkända för svensk avel. Tomacs Herkules försvann tidigt till hoppsporten, och Sörbys Quandrigo har tävlat dressyr på Elitnivå. Stackarps Denver är fortfarande avelsverksam, och har lämnat två godkända hingstar och en godkänd sonson. Den sistnämnde – Stackarps Double X – är ättling till Brookside Firelight i 13:e generation i hingstlinjen!

Marrondales O'Connor härstammar också från Silverlea-grenen av Brookside Firelights hingstlinje. I hans fall har linjen gått via Tyskland och Nederländerna. Han är tävlat upp till Medelsvår B hoppning och Lätt A dressyr och har två godkända söner.

Det är flera hingstar ur Brookside Firelights hingstlinje som kommit till Sverige just från Nederländerna. Den som fick störst betydelse av dessa var Robin, ättling till Brookside Davidsonen David Gray. Nils Ljunggren på Sträte gård tog in honom till Sverige och han verkade först på Sträte, sedan hos Helmer Karlsson i Varberg och på äldre dagar i Norduppland. Han var champion på SNF:s riksutställning 1983 och är den hingst i den svenska stamboken som betäckt flest ston sammanlagt under sin karriär – totalt 529 stycken. Det resulterade bland annat i fyra godkända söner. Ingen av dem fick någon son efter sig, men Lorimers namn hittar vi fortfarande i äldre stammar från Stackarps stuteri och Raymond figurerar i stofamilj 14. Robin var A-premierad, däremot stämmer det inte som ibland angetts att han uppnådde avelsvärdeklass Elit.

Andra Hollandsfödda hingstar ur hingstlinjen är Hoekshors Denny e Mudeford No White, verksam på Värends stuteri i Alvesta under många år, och Kantje's Umberto som härstammade från Oosterbroek Arthur, moderlivsimport från England till Nederländerna. Kantje's Umberto har tävlat upp till Medelsvår B hoppning och hör till den stora grupp ponnyhingstar med talang för sporten som kastrerats. Tävlingsponnyer är gångbara på marknaden idag, men inte alltid hingstar.

Medan Brookside David levde med sina ston nere på Stanpit Marshes gick hans halvbror Newtown Spark på skogen. Uppenbarligen ansågs han vara en av de bästa hingstarna där, för

han valdes ut för ett projekt för att förbättra aveln. Under några år i slutet på 1940-talet fick han gå i ett inhägnat område dit stoägarna kunde komma med sina ston. Fölen som blev resultatet av satsningen hade sedan möjlighet att få särskilda premier.

Newtown Sparks gren av Brookside Firelight-linjen har levt vidare i New Forest fram till våra dagar, och i modern tid har den även kommit till Sverige. Idyllens stuteri importerade stoet Burley Rain dräktig med Long Copse Elton, champion på den engelska riksutställningen, känd för att lämna ponnyer med god ridbarhet och ättling till Newtown Spark i sjunde generation på hingstsidan. Resultatet blev B-ponnyhingsten Idyllens Yohn. Han har vunnit fyraårsfinalen i gångarter och tävlar i lätta klasser i både dressyr och hoppning.

*Idyllens Yohn
vid bruks-
provet på
Grevagården
våren 2017. >*

*Robin när han blev Best in
Show vid SNF:s riksutställning i
Varberg 1983. >*

BROOKSIDE SPITFIRE-linjen

Forest Horse

Brookside Spitfire 2409 NPS fx f 1942

Wootton Mischief IV 2783 NPS mbr f 1947
 . Sway Sunbeam NFS 132 fx f 1958
 . . Durley Sovereign of Burton NFS 1298 fx f 1964
 . . Tomatin Golden Gorse NFS 1658 br f 1967
 . . Priory Prickle NFS 21/055 br f 1978
 . . . RALPH RNF 177 fx f 1984
 . . . Anydale Martien NFH 95 br f 1991
 . . . GLENWOOD MASTERMIND RNF 215 svbr f 2004
 . . Vernons Vineyard NFS 21/032 br f 1978
 . . Valentino He imp 81 mbr f 1984
 . . Sulaatik's Vivaldi He stb 229 svbr f 1992
 . . POLSBURY PALERMO RNF 178 svbr f 2000
 . Randalls Cherokee NFS 140 skm f 1959
 . Silverlea Hey Presto NFS 1638 skm f 1965
 . Silverlea Michaelmas NFS 2634 skm f 1968
 . SILVERLEA BUCKSKIN RNF 96 br f 1973
 . BACARAC RNF 121 br f 1991
 . TROJKANS ROSARIO RNF 130 br f 1993
 . SKATTEGÅRDS PORTER RNF 156 br f 1995
 . BAZUUN RNF 161 br f 1989
Knightwood Spitfire 3121 NPS gbr f 1950
 Knightwood Palamino NFS 37 isab f 1958
 . BULL HILL MICK RNF 27 fx f 1965
 KNIGHTWOOD ROCKETER RNF 5 gbr f 1962
 . HEDLANDA METEOR RNF 23 br f 1967
 . . HEDLANDA GAY LORD RNF 56 br f 1973
 . . GANDHI RNF 82 mbr f 1979
 . PANTACO RNF 50 br f 1972
 . SÖRBYS TRIUMF RNF 160 br f 1999
Knightwood Crusader NFS 484 br f 1962
 PRINSEN RNF 19 br f 1966
 PRINCE BOY RNF 67 skm f 1974
 PARANT RNF 9-S br f 1984
 PARINO RNF 17-S br f 1988

Brookside Spitfire var efter någon av hingstarna i New Forest (Forest Horse) medan hans mor Tess II hade polopponnyhingsten Field Marshal som farfar och dartmooringsten Picket Bantam som morfar. Genom Field Marshal var Brookside Spitfire släkt på håll med Brookside Firelight. Från anfadern hade han ärvt färg och vita tecken – Brookside Spitfire var fux med fyra vita fötter. Han var född mitt under brinnande krig, och jag har alltid tänkt att han fick sitt namn från jaktplanet Spitfire som användes av Royal Air Force under Slaget om Storbritannien. Men det kanske istället var ett eldigt temperament som gav honom namnet. Han ska i alla fall ha straffat ut sig från den engelska avelsföreningens projekt för att förbättra aveln genom att hoppa in i inhägnaden där Newtown Spark gick med sina ston för att ge rivalen ett kok stryk.

Bevis finns alltså för att Brookside Spitfire kunde hoppa, och hans son Knightwood Spitfire – som räknas som en av de fem stamfäderna till dagens new forestar – blev också känd för att lämna många bra hopponnyer. Han var född på skogen, men ägdes större delen av sitt liv av Mrs Pam Harvey-Richards. Hans goda ridegenskaper gjorde att han vann många ridklasser.

Knightwood Spitfire var gulbrun och det är genom honom gulanlaget blivit etablerat i rasen. Färgen hade han ärvt av sin morfars far, highlandshingsten Glen Aros. Engelsmännen då var väl inte sådär våldans slängda i färgnomenklatur och färgnedärvning – Knightwood Spitfires mor The Weirs Topsy var registrerad som *roan* (konstant skimmel), men enligt Dionis Macnair var

hon *dun* (gulbrun). The Weirs Topsy far/Glen Aros son Clansman IV omnämns som svart med gula ögon. Min hypotes är att The Weirs Topsy kanske var gulbrunskimmel och att Clansman IV troligen var gulsvar. Att det är från Glen Aros gulanlaget kommer från början står i vilket fall utom allt tvivel. Och att det därmed kommer från en ganska exotisk plats från början – den lilla ön Rhum i Hebriderna utanför Skottlands västkust.

Knightwood Spitfires gren av Brookside Spitfire-linjen har aldrig varit särskilt stor. Kanske var han en bättre morfarshingst än fadershingst. Den svenska Elithingsten och ledande prestationsförärvaren Smedhults Cavat hade Knightwood Spitfire som morfar, och hingstarna Smedhults Starlight Son, Hiawatha, Springtime och Lobsang hade alla Knightwood Spitfires son Knightwood Palamino som morfar. Denne Knightwood Palamino exporterades för övrigt från England till Nederländerna, där han till engelsmännens stora förtrytelse fick tummen ner av den holländska avelsvärderingsnämnden.

Det fick däremot inte Knightwood Rocket, som importerades till Sverige som tvååring och som hörde till de hingstar som godkändes 1967 när de brittiska ponnyraserna blev stamboksberättigade här. Samma år vann han SM i hoppning kategori C. Han var då bara fem år. Det var Christer Halling, son till Knightwood Rocketers ägare Gösta Halling, som red honom. Året därpå knep de en tredjeplats.

Rocke som han kallades verkade hos Gösta Halling nästan hela livet. Sonen Hedlanda Meteor blev den första helt svenskavlade new foresthingsten som godkändes. Hedlanda Meteor fick två godkända söner och en sonson. Rockes andra son Pantaco var född hos Gösta Halling i Rimbo och stod länge i Mälardalen innan han när som 26-åring (!) kom till Bo Ivarsson på Sörby stuteri i Vessigebro. Bo Ivarsson ville rädda blodslinjen och samtidigt få till en *outcross* till sin stostam. Han lyckades faktiskt få fram en son, Sörbys Triumf, som dock bara fick en handfull avkommor.

< Sörbys Triumf vid avelsvärderingen 2002. Tyvärr blev hans avelskarriär kort. Knightwood Rocketers hingstlinje tog slut med honom.

Ett stuteri som favoriserat ponnyer ur Spitfire-linjen är Esse stuteri i Bohuslän. Moderlivsimporten Prinsen e Knightwood Spitfires son Knightwood Crusader blev den första hingsten hos Ingemar Andersson på Esse stuteri. Prinsen satte in två söner i aveln och en sonson. 1980 A-premierades Prinsen. Men hans linje, liksom övriga linjer från Knightwood Spitfire, finns inte längre kvar i Sverige.

Brookside Spitfires andre son Wootton Mischief IV är mindre känd än Knightwood Spitfire. Hans gren av hingstlinjen levde vidare dels genom Silverlea-hingstarna Hey Presto och Michaelmass, dels genom ättlingen Tomatin Golden Gorse.

1987 importerade nyss nämnda Esse stuteri Silverlea Michaelmas-sonen Silverlea Buckskin från Danmark till Sverige. Han hade då bakom sig en framgångsrik karriär både som avelshingst och

tävlingsponny i vårt södra grannland. Det här var i en period när importen från England helt hade avstannat efter den första stora vågen på 60- och 70-talet, och Silverlea Buckskin var faktiskt den första importerade hingst som godkändes i Sverige på över ett decennium.

Han var en elegant herre – inte så konstigt då han hade Slipper på tre ställen i härstamningen – och han förärvde sig mycket väl även i Sverige. Det blev inte mindre än fyra godkända söner till honom, och han upphöjdes till avelsvärdeklass Elit 1994.

< Parant, son till Prinsen och sonson till Knightwood Crusader. Parant tillhörde S-stamboken och bilden är från generalmönstringen på Elmia 1989.

< Silverlea Buckskin, också han fångad på Elmia 1989. Elit fick han dock först vid nästa generalmönstring fem år senare.

Om Tomatin Golden Gorse skrev SNF:s kunnige och stridbare sekreterare Nils Ljunggren i New Forest Bladet 1977: "engelsk championhingst e Durley Sovereign. Torde inte fylla de exteriöra kraven för stambokföring i Sverige." Hur det än var med den saken blev han upphov till en gren av Brookside Spitfire-linjen som varit livskraftig i Tyskland och Nederländerna. Sonen Priory Prickle exporterades till Nederländerna som tvååring och var verksam i den holländska aveln fram till 1999 då han såldes vidare till Belgien. Han levde ända till 2015 då han gick bort hela 37 år gammal.

Sonen Ralph, som hade samma mamma som "vår" svenske Dennie, fick stort inflytande i den holländska aveln, med hingstar efter sig verksamma i olika länder och över 100 döttrar i den holländska stamboken. Gunvor och Ingemar Andersson på Esse stuteri (igen!) hade ett gott öga till Ralph, men det var först när hingsten var 22 år som de fick köpa honom. Han visades vid avelsvärderingen på Grevagården 2006 och fick då nior för både trav och galopp. Jag såg honom ett par månader senare på Esse stuteri och kan intyga att det fortfarande var en mycket rörlig ponny. Tyvärr visade det sig att han inte längre var fertil, så några svenskavlade Ralph-barn blev det aldrig. Istället har han representerats av dotterson Kantje's Top-Boy på Stackarps stuteri och sonsonen Glenwood Mastermind, inlånad från Danmark till Idyllens stuteri.

Vernons Vineyard e Tomatin Golden Gorse verkade först i Nederländerna och sedan i Tyskland och ligger bakom den tyska V-linjen (traditionen i Tyskland bjuder att hingstförl får namn på faderns begynnelsebokstav, stoförl på moderns). Den tyskfödde sonen Valentino gjorde avtryck i den holländska aveln, och en sonson till Valentino godkändes i Sverige men var aldrig verksam här.

I skrivande stund finns det ingen hingst från Brookside Spitfire-linjen som är verksam i svensk avel. Men det kan ändras igen genom importer.

*< Ralph
travar i
hagen på
Esse stuteri
sommaren
2006.*

DENNY DANNY-linjen

Forest Horse

Denny Danny 2494 NPS skm f 1943

Monkshorn Bimbo 3508 NPS br f 1952
 . Monkshorn Dandy NFS 161 skm f 1958
 . CARTWRIGHT DENNENOORD RNF 31 skm f 1965
Pemberton Daniel 3341 NPS br f 1952
 . ASHURST WONDER RNF 8 fx f 1959
 . LEEDE'S BOY RNF 16 isab f 1966
 . . CASIMIRSBORGS AVOCADO RNF 63 fx f 1974
 . . . CRISTALLS JOLLY JUMPER RNF 115 fx f 1990
 . . . LUNNALYCKANS TACADO RNF 126 br f 1992
 . . . GRYTHÖJDENS ELDORADO RNF 140 fx f 1996
 . . . TORBELLINO RNF 148 br f 1997
 . . . IDYLLENS IRONI RNF 145 fx f 1997
 . . MICLAS MICADO RNF 76 gbr f 1975
 . . GORDON RNF 84 mbr f 1975
 . . DART LIGHT RNF 113 isabskm f 1982
 . . VALENTIN BELLO SUN RNF 143 brskm f 1996
 . DANDY WONDER RNF 97 fx f 1975
Merrie Mistral 3413 NPS skm f 1953
 . MERRIE MARSHALL RNF 1 br f 1957
 . . LAWELL RNF 60 mbr f 1973
 . . . LI JOLLY ROGER RNF 109 fx f 1988
 . . . SUN ROY RNF 159 fx f 1999
 . . . SÖRBYS XERO RNF 183
 . . . DIMMANS EMIR RNF 208 br f 2010
 . . . MATILDELUND JOLLY ROCKET RNF 224 mfx f 2016
 . . BALLERINO RNF 69 br f 1974
 . . DINO RNF 91 br f 1982
 . . STUREVALLENS GENTLEMAN RNF 95 br f 1983
 . . VALENTIN BELL RNF 112 br f 1988
 . . MEWEIS AF TOFTAGÅRDEN RNF 209 br f 2009
 . Merrie Mercury 4049 NPS skm f 1958
 . Merrie Marauder NFS 775 skm f 1963
 . . ROCKET RNF 22 skm f 1966
 . MERRIE MARIO RNF 26 skm f 1963
 . MERRIE MASTER RNF 11 fx f 1964
 . . CLAESTOPRS MASTER MARINER RNF 36 br f 1969
 . . SMEDHULTS CAVAT RNF 44 br f 1971
 . . . FREDRIKSBERGS ALI RNF 5-S fx f 1981
 . . . FREDRIKSBERGS ESA RNF 14-S fx f 1985
 . . . SKATTEGÅRDS MIRAMIS RNF 16-SE br f 1988
 . . . ARAMIS RNF 128 fx f 1993
 . . . SKATTEGÅRDS TEXAS RNF 136 br f 1994
 . . . FREDRIKSBERGS CHOPIN RNF 94 fx f 1994
 . . . SÖRBYS O'BOY RNF 133 fx f 1994
 . . . FREDRIKSBERGS DIZNEY RNF 98 isab f 1984
 . . . DIMMANS EROS RNF 182 gbr f 1998
 . . . DIMMANS ELTON RNF 198 gbr f 2008
 . . . FREDRIKSBERGS DALI RNF 12-S br f 1984
 . . . TWIN STAR RNF 20-SE mbr f 1990
 . . . BAILEYZ RNF 187 br f 2003

- . . SMEDHULTS CAVAT RNF 44 forts
- . . . MICLAS ACTIV RNF 100 skm f 1984
- . . . MICLAS CURT COBAIN RNF 154 skm f 1998
- . . . HEMBYS ROMEO RNF 189 skm f 2001
- . . . MICLAS ARISTOCRAT RNF 195 skm f 2006
- . . . HEMBYS FLORIAN RNF 222 skm f 2008
- . . NASSER RNF 61 br f 1973
- . . XANADU RNF 87 br f 1980
- . . XANDINO RNF 89 br f 1981
- . . FELLOW RNF 78 fx f 1971
- . . MIKANDER RNF 4-S fx f 1980
- . . BROZZAN RNF 88 skm f 1981
- . MERRIE MIDNIGHT RNF 12 sv f 1964
- . . BOLERO RNF 58fx f 1973
- . Merrie Mohawk NFS 2131 fx f 1965
- . . Offem Aeolus He stb 83 fx f 1971
- . . Höjlund Motley NFH 67 fx f 1981
- . . ODBJERGS RUBIN RNF 162 fx f 1991
- . Merrie Moscan NFS 2712 fx f 1969
- . . Mambo Moscan 220054886 sv f 1986
- . . Malibu II NFH 100 fx f 1992
- . . MISTER MALTHE RNF 151 br f 1996
- . . . GAY COUNT SHETAN RNF 214 sv f 2003
- . . . DRIFTSBROGÅRDS SHADOWFAX RNF 203 sv f 2009
- . . . TORPALYCKANS DEXTER RNF 220 mfx f 2013
- . . BAKKEGAARDS PINPOINT RNF 206 br f 1997
- . . . TORPALYCKANS POWERPOINT RNF 221 fx f 2014
- . . . TORPALYCKANS CHECKPOINT RNF 223 br f 2015
- Beacon Pericles 3917 NPS skm f 1957
- Exmoorstaldens Pascal Paoli NFH 60 br f 1976
- . HORSEMOSENS CHARLIE BROWN RNF 104 br f 1983
- . . ROLÖKKE FIXE RNF 150 br f 1990
- . . RIX KL RNF 211 br f 2011
- HÖJMARKENS IKAROS RNF 105 br f 1981

Om Denny Danny sägs det ibland att han var en ättling till welsh mountainhingsten Dyoll Starlight. Men det finns inte något belägg för det i hans korta härstamning. Tyvärr, kan jag som gillar härstamningar tycka. Det hade varit roligt om det faktiskt i moderna härstamningar gått att hitta någon av de söner och sonsöner till welsharnas kände anfader som användes i New Forest i början av förra seklet. De kan förstås ändå finnas gömda bakom "Forest Horse" i Denny Dannys härstamning. Såväl Foxlease Danette, mor till Denny Danny, som båda hennes föräldrar var skimlar, precis som welsharna varit.

Ryktena om arvet från Dyoll Starlight kom sig säkert av att Denny Danny var ganska "welshig". Valerie Russell beskriver honom så här i "New Forest Ponies" (1976): "Han var väldigt welshig till utseendet, särskilt huvudet. Han var liten, men med bra ben, bra bog, djup och bra rörelser, men med rätt veka hasar och lågt ansatt svans, vilket han också nedärvde" (min översättning). Han fick premium varje år från 1946 till 1952 och var championhingst på showen i Burley 1951 och 1952.

Lång livslängd och goda prestationer har karaktäriserat hans avkommor, men hans hingstlinje har aldrig varit lika stark i hemlandet England som på kontinenten och här i Sverige. Skälet till det är att Merrie-stuteriet, vars mest kända hingstar Merrie Mistral och Merrie Mercury var barn och barnbarn till Denny Danny, medvetet avlade för exportmarknaden. Stuteriet fick fram ponnyer av god ridmodell som var eftertraktade internationellt.

Merrie Marshall som 24-åring på SNF:s riksutställning 1981 då han fick 42 poäng. >

Merrie Mistral blev den allra första new foresthingsten i Nederländerna med nummer 1 i deras stambok för importerade hingstar. Han levde där till hög ålder. Innan han såldes till Nederländerna hann han bli far till en annan "stamboks-etta", Merrie Marshall i Sverige, liksom till den nyss nämnde Merrie Mercury.

Merrie Marshall kom till Sverige på sommaren 1959 som tvååring. Det var i en tid när rasen var så gott som helt okänd i Sverige. Köparen familjen Seth i Kallhäll var från början på jakt efter welsh, en ras som kommit till Sverige några år tidigare. Men Glenda Spooner i organisationen Ponies of Britain gav dem rådet att satsa på new forest, eftersom de ville ha lite större ponnyer. Hon valde ut Merrie Marshall och två ston åt dem.

Döttrarna i familjen Seth tävlade Merrie Marshall i ponnysportens barndom, och han startade i ponny-SM i både hoppning och dressyr med en silvermedalj i dressyren 1963 som främsta merit. Han verkade också i aveln, men den tidens exteriördomare, utan ponnybakgrund och kunskap om rasen, visste inte alltid hur de skulle bedöma hingsten. Gunilla Seth har berättat för mig att Marshall en gång blev bortdömd för att han ansågs vara för stor. Domaren trodde att det engelska måttet 14.2 hand – maxgränsen för rasen och dåtidens ponnygräns – var samma sak som 142 cm. Merrie Marshall var 144 cm, med god marginal till 147,3 cm = 14.2 hands.

Så småningom såldes Merrie Marshall till Sven Jönsson i Örkelljunga. De flesta av hans avkommor är från tiden i Skåne. Hingsten A-premierades 1974 vid 17 års ålder. Han var väl bibehållen långt upp i åren och guldbelönades med 42 poäng som 24-åring. Han fick även guld som 25-åring, men drabbades sedan av cancer och fick sluta sina dagar hösten 1983.

Lawell var den äldsta av Merrie Marshalls båda söner. Han hade många ägare i sitt liv – när jag såg honom 1983 stod han på en ridskola i Tungalsta söder om Stockholm – och bland de många hingstar som godkändes i början av 70-talet när aveln var som störst var han kanske inte den mest sannolika kandidaten att bli far till en av rasens mest kompletta svenska hingstar. Men i en av Lawells sista årgångar föddes Li Jolly Roger.

Li Jolly Roger vid generalmönstringen på Grevagården 1994. >

Jolly Roger var framgångsrik i allt han satte sin hov i. Exteriörbedömd med som mest 44 poäng, tävlingsmeriterad på högsta nivå (SM-guld i fälttävlan 1995, 2001, 2002 och 2004, SM-guld i dressyr 2000, även gått EM i fälttävlan trots att han "bara" var C-ponny) och Elitpremierad för sin utmärkta förärvning 2010. Av 183 ponnyhingstar oavsett ras ligger han i dagsläget på 15:e plats vad gäller sin prestationsförärvning, med goda möjligheter att klättra ytterligare i statistiken. Detta eftersom hans yngsta årgångar ännu bara hunnit påbörja sin tävlingskarriär. Jolly Roger blev 25 år.

Sonen Sun Roy köptes av Sörby stuteri som en utpräglad outcross till stuteriets stostammar. Han tävlade i FEI-klasser i dressyr på elitnivå och blev A-premierad för sin exteriöra förärvning. Ende sonen Sörbys Xero är för avelsfolk mest känd för bedriften att hoppa över sargen ut ur ridhuset på Grevagården vid sitt löshoppningsprov. Han kastrerades efter bara någon säsong i aveln och har därefter tävlat både hoppning och dressyr på regional nivå.

Jolly Rogers andre son Dimmans Emir ägs av sin uppfödare Helena Grühb och har hittills tävlat upp till nationell lätt A i hoppning parallellt med avelsarbetet. Han fick i våras en son godkänd, som dock redan kastrerats. För närvarande är Emir därmed den enda hingsten i aveln som för Jolly Rogers gener vidare.

Den andra sonen till Merrie Marshall – Ballerino – var född hos Marshalls ägare Sven Jönsson och påminde mycket om sin far. Han stod först i Skåne, exporterades därefter till Norge men kom efter tretton års utlandsvistelse tillbaka till Sverige och var på äldre dagar verksam i Bohuslän. Ballerino påminde mycket om fadern exteriört och var champion på SNF:s riksutställning 1980 på Valla i Linköping.

Sonen Sturevallens Gentleman var verksam på Sörby stuteri i unga år, men såldes senare tillbaka till sin uppfödare Sture Sunesson där han levde till han var närmare 30 år. Gentleman hade meriter i medelsvår hoppning och har lämnat rader av nyttiga hopponnyer. Han fick avelsvärdeklass Elit 1999. Av hans två söner godkända söner är den yngre, Meweis af Toftagården, den som för hans arv vidare idag.

< Ballerino på Valla 1980 då han blev Best in Show på riks.

Efter att Merrie Mistral exporterats till Nederländerna (och Merrie Marshall till Sverige) tog Mistrals son Merrie Mercury upp rollen som stambeskällare på Merrie-stuteriet. En roll som han kom att ha kvar i över tjugo år. Han var en elegant, ganska welshbetonad skimmel. Eftersom så många av hans avkommor gick på export var han mera känd utanför England än på hemmaplan. Till Sverige kom tre söner som godkändes. Det var Merrie Mario, som kom till Sverige via Nederländerna och som tillbringade större delen av sitt liv i Västerbotten och därför inte fick så många avkommor. Och det var den lille svarte Merrie Midnight, verksam i Västergötland och i Blekinge och far till godkände hingsten Bolero. Och så var det Merrie Master, Smedhults stuteri okronde kung och en av de mest betydelsefulla hingstarna i den tidiga svenska aveln.

Merrie Master var resultatet av medveten linjeavel. Merrie Mercury betäckte sin egen farmor Merrie Misty. Det lilla fuxfölet med blås och tre vita fötter som föddes ur parningen ansågs av uppfödarna även många år efteråt vara ett av de bästa föl som fötts på Merrie. Han vann sin klass på Royal Show som ettåring, varefter Börje och Ella Velanders köpte honom osedd på rekommendation till sitt nystartade stuteri Smedhult. En chansning som gick vägen.

< Merrie Master på SNF:s riksutställning i Vissmålen 1981.

Som treåring godkändes han för avel och blev snabbt populär hos stoägarna. Redan som tioåring höjdes han till A. Parallellt med avelsverksamheten tävlade han, men på grund av de många betäckningarna blev det sällan i de stora sammanhangen. I utställningssammanhang var han flerfaldigt guldbelönad både individuellt och i avkommaklass. Sista gången han ställdes ut var han 24 år. Det var på en lokalutställning, och Master blev utställningens bästa hingst på 42 poäng. Vid den första generalmönstringen för rasen året därpå utnämndes han till Elithingst, även då i strålände skick. Han gick bort 1993, 29 år gammal. Under alla år i Sverige ägdes han av Ella Velander på Smedhult. Det är få förunnat att få äga en hingst av den kalibern under nästan tre decennier.

Merrie Master lämnade efter sig en stor mängd framgångsrika avkommor, både inom sporten och i aveln. I början av 1980-talet var han den new foresthingst som hade flest avkommor på tävlingsbanorna. Bland många framgångsrika ponnyer måste Smedhults Linda särskilt nämnas – individuell Europamästare i fälttävlan 1990. Linda var resultatet av en parning mellan Master och Burton Starlight-dottern Burton Lady. Just kombinationen Merrie Master/Burton Starlight var lite av en *golden cross*.

Merrie Master lämnade sex godkända söner. Två av dem var riktiga prestationshingstar: Claestorps Master Mariner tävlade dressyr på SM-nivå och Fellow tillhör den exklusiva lilla skaran new foresthingstar som gått internationell hoppning. Nasser var omtyckt i Västergötland där aveln länge var stark, och A-premierades med två godkända söner. Men den stora stjärnan av Merrie Masters söner var förstås Smedhults Cavat.

Jag insåg vilken exceptionell prestationsförärvare Smedhults Cavat var när jag på avelsvärderingsnämndens ordförande Håkan Ströms uppdrag sammanställde statistik till den första generalmönstringen 1989. Håkan vill införa modern avkommavärderingsmetodik i den svenska ponnyaveln, och beställde en lista på varje hingsts samtliga tävlingsmeriterade avkommor. Antalet avkommor ställdes sedan i relation till hur många ston hingsten betäckt. När vi räknade så hamnade Cavats förärvning högt över sina jämnåriga bröders. Med det i bagaget premierades han Elit vid generalmönstringen.

Smedhults Cavat förknippas kanske främst med Fredriksbergs stuteri som ägde honom från 1979 fram till hans bortgång 1991. Av hans fem godkända söner var fyra födda där. Alla fem var tävlingsmeriterade på hög nivå. Den äldste, Fredriksbergs Ali var placerad i medelsvår fälttävlan och far till två hingstar samt farfar till två.

Den två år yngre Fredriksbergs Chopin såldes vid godkännandet som treåring till Sörby stuteri. Han tävlades i dressyr på SM-nivå av Pernilla Ivarsson, med en seger i Svenskt Ponnydressyrderby som

Fredriksbergs Chopin vid SNF:s riks på Valla 1988.

främsta merit. Chopin lämnade många goda döttrar. Hans namn finns idag särskilt i modernelinjerna från Sörby och stuteri KL, men även genom ende sonen Sörbys O'Boy.

Fredriksbergs Dali och Fredriksbergs Dizney tillhörde samma fölomgång från Fredriksberg. Dali var liksom helbrodern Ali placerad i medelsvår fälttävlan, och far till hingstarna Twin Star och den ännu verksamme Baileyz. Fälttävlan var lite av Fredriksbergs-ponnyernas specialitet, vilket i ännu högre grad bevisades av Fredriksbergs Dizney, som tog SM-guld i grenen kategori C 1992. Dizney var också en utomordentlig hoppare och vann silver vid inomhus-SM 1999.

På äldre dagar stod Fredriksbergs Dizney på Dimmans stuteri. Där föddes helbröderna Dimmans Eros, Dimmans Elton och den till Nederländerna exporterade Dimmans Edward. Dimmans Eros är förstås den stora stjärnan i den trion. Han har tagit NM-guld i hoppning och SM-guld i fälttävlan och var som meetingets minsta ponny med i det svenska laget som tog EM-brons i fälttävlan på hemmaplan i Malmö 2015. Tyvärr är han inte fertil längre.

Dimmans Eros under fälttävlans terrängprov vid ponny-EM i Malmö 2015. Han var felfri på hinder i terrängen och banhoppningen och medlem i laget som tog brons. >

Miclas Activ var jämnårig med Fredriksbergs Dali och Fredriksbergs Dizney, men född hos Åsa Heldemar, stuteri Micla. Han var inte den exteriört bästa av Smedhults Cavats söner, men den bäst meriterade hopparen av dem, och bäst när det gäller avkommornas prestationer. Han tog bland annat SM-guld i hoppning 1999 och vann Prins Carl Philips pris i Globen 2000. Som förärvare av tävlingsponnyer har Activ legat bland de allra bästa ponnyhingstarna i Sverige oavsett ras i över femton års tid, med runt hälften (!) av fölen placerade i lägst regional klass. Min personliga åsikt är att det är lite av en skandal att vi har rasvisa krav för new forest som förhindrar att en sådan hingst får Elit postumt, bara för att den exteriöra förärvningen inte matchar prestationsförärvningen.

Fyra söner har det ändå blivit, även om de varit mer verksamma i sport än i avel. Miclas Aristocrat (u Kantje's Ronaldo-dottern Lady Jane) är förstås den stora stjärnan. Han har silvermedaljer i lag från ponny-EM i hoppning både 2016 och 2018. Hembys Florian tog SM-silver vid inomhus-SM 2018 och är avelsverksam på Frics stuteri. Miclas Activ har även en son i holländsk avel.

< Mister Malthe på Grevagården 2001 då han visades och godkändes även för svensk avel.

Merrie Mercury hade även söner i den holländska aveln. Merrie Mohawk ligger bakom den danskfödde Odbjergs Rubin, som kom in till Sverige som tävlingsponny. Betydligt större betydelse för internationell new forestavel fick den några år yngre Merrie Moscan. Han var champion på den holländska hingstshowen 1975 och 1976 och blev minst 34 år gammal. Idag är han kanske mest känd som morfar till Kantje's Ronaldo, men han har också en framgångsrik hingstlinje efter sig. Sonen

Mambo Moscan är far till tyskfödde Malibu II, som gått EM i dressyr och som var verksam i dansk avel. Malibu II blev i sin tur far till Mister Malthe, Elithingst i Danmark och även godkänd i Sverige, som i sin tur lämnade Gay Count Shetan, hoppmeriterad på elitnivå men nu tagen ur avel eftersom han tyvärr visade sig vara bärare av den genetiska sjukdomen PSSM1.

Malibu II är även far till Torpalyckans stamhingst Bakkegaards Pinpoint. Han tävlade upp i FEI-dressyr i Danmark och hade redan tre godkända söner där när han visades och godkändes i Sverige 2013. Här har det blivit ytterligare två söner, så Bakkegaards Pinpoint borde rimligen stå på tur för att bli avkommavärderad.

*Bakkegaards Pinpoint vid SNF:s jubileums-utställning på Grevagården 2017 där han guldbelönades med 41 poäng.
>*

Bakkegaards Pinpoint kommer inte bara från Denny Dannys hingstlinje, han har även Denny Danny nära i stamtavlan på modernet. De danska new forestuppfödarna har aldrig haft tillgång till någon hingst från Merrie-stuteriet på hemmaplan, men de hade något annat. De hade Beacon Pericles, som var en direkt son till Denny Danny. Beacon Pericles är morfar till Bakkegaards Pinpoint.

Beacon Pericles importerades till Danmark 1962 och var en av de mest betydande hingstarna i den tidiga danska new forestaveln. Som många Denny Danny-avkommor blev han gammal, 29 år. Sonen Højmarkens Ikaros var bara verksam i Sverige en enda säsong, men hann på det dryga dussin föl som föddes åstadkomma två hingstmödrar och flera duktiga tävlingsponnyer.

Horsemosens Charlie Brown, sonson till Beacon Pericles, var i Sverige under fyra säsonger under tidigt 1990-tal och flitigt använd i aveln. Ende godkände sonen Rolökke Fixe var dock importerad och en duktig hoppare med ett brons på inomhus-SM som främsta merit. Efter tävlingskarriären var han verksam på Stuteri KL. Idag finns det inga hingstar från Beacon Pericles-grenen av Denny Dannys hingstlinje i Sverige.

Sverige har också haft grenar av Denny Danny-linjen som inte passerat Merrie-stuteriet. Den första hingsten som godkändes på prestationsmeriter var Cartwright Dennennoord, känd under smeknamnet Kaschmir, en Hollandsfödd hingst som tävlade i dressyr. Av honom finns det sannolikt knappt några ättlingar kvar idag. Det gör det däremot från Ashurst Wonder och hans son Leede's Boy, även om hingstlinjen från dem inte finns kvar.

För att börja med Ashurst Wonder så var han en riktig "skogshingst" som levde sitt liv i frihet i New Forest innan han exporterades till Sverige. Han var en sonson till Denny Danny och samtidigt barnbarnsbarn till Denny Dannys äldre bror Denny Daniel. Ashurst Wonder glömde nog aldrig riktigt sin ungdom på skogen, för han blev aldrig riktigt tam och var känd för att ge sig iväg på små egna utflykter och strövtåg mellan varven. Under större delen av sin tid i Sverige ägdes han av familjen Wetterström i Jönköping. Han dog 1986, 27 år gammal.

Ashurst Wonder var rasens allra första stora svenska prestationsförärvare. SM-vinnaren Strätes First Wonder (hoppning), SM-tvåan Prins (hoppning), SM-vinnaren Ashurst Gingerbread (dressyr och fälttävlan) och SM-vinnaren Teddy Wonder (fälttävlan) var alla barn till Ashurst Wonder.

Sonen Leede's Boy var tillverkad under Ashurst Wonders tid i New Forest, och moderlivsimporterad till Nederländerna. I stamboken står han som fux, men hans nedärvning visar att han egentligen var en mörk isabell. Färgen måste komma från mödernet, där han dock har kort stam. Modern Busketts Kitty var enligt den engelska stamboken mörkbrun, men gissningsvis egentligen gulsvart eller möjligen mörkt gulbrun. Mer vet vi inte eftersom hon var e Forest Horse u Forest Mare, men gissningsvis finns släktingar till Knightwood Spitfire där i bakgrunden.

Leede's Boy importerades från Nederländerna till Sverige som treåring och stod först i Skåne och sedan på Valla i Linköping. Han var exteriört bättre än fadern, med en harmonisk sida, ben till sin storlek och utmärkta rörelser. I aveln var han ytterst framgångsrik, och hade han inte dött två år innan avelsvärdeklass Elit infördes inom rasen håller jag för sannolikt att han skulle nått dit. Avkommorna visade nämligen framfötterna både inom avel och sport.

Han fick fyra godkända söner, där sonen Casimirsborgs Avocado var den som i faderns ställe uppnådde Elit. Avocado var exteriört mycket lik sin far, bortsett från att han var röd fux och inte isabell. Avocado blev far till tre hingstar – flerfaldige Best in Show-vinnaren Cristalls Jolly Jumper, bruksprovsvinnaren Lunnalyckans Tacado (med två söner) och Idyllens Ironi som tyvärr dog tidigt.

*Casimirsborgs Avocado vid SNF:s riks-
utställning på Valla 1988. Avocado gick där tvåa
i hingstklassen med 41 poäng och guld.* >

Den ett år yngre Miclas Micado minns jag från hans imponerande uppvisningar à la Celle. Han var ingen utställningsstjärna som unghingst, men när han kom upp i tonåren inkasserade han 43 poäng mer än en gång. Idag är han mest känd som morfar till Miclas Activ. Den jämnårige Gordon tillbringade halva sitt liv på Gotland där new forestaveln var begränsad, och fick inte så stort inflytande i aveln.

Sist men inte minst var Leede's Boy far till isabellskimmeln Dart Light, silvermedaljör vid SM i hoppning kategori C 1992. Många prestationshingstar brukar ju vandra från ryttare till ryttare och förr eller senare kastreras, men icke så Dart Light. När hans ryttare Nina Cervin slutade tävla honom blev han kvar hos familjen i Väderstad, Östergötland, och användes i prestationsaveln (både renavel och korsningar) under decennier. Hans sista fölomgång föddes faktiskt samma år som Dart Light dog, 30 år gammal.

Dart Lights ende son Valentin Bello Sun (u välmeriterade Belona, stofamilj 13) gick i faderns hovspår och tävlade i hoppning med flera placeringar på SM-nivå. Tyvärr fick han problem med fertiliteten, sannolikt kopplat till att han fick opereras för akut pungbräck under pågående tävlingskarriär.

< Dart Light vid New
Forest-SM i Heda 1996

DEERACRES SUMMERTIME-linjen

Forest Horse

Frogham Smiler 2696 NPS br f 1944

Deeracres Winston Churchill 3216 NPS br f 1951

DEERACRES SUMMERTIME RNF 2 fx f 1958

Setley Springtime NFS 943 fx f 1964

. Frank of Crabbswood NFS 2631 fx f 1968

. Deeracres Franco NFS 5492 fx f 1975

. Peveril Peterborough NFS 26/067 fx f 1984

. MEONBURY MR MCGREGOR RNF 153 br f 1998

. Burley Traveller S44/097 fx f 2002

. BURLEY TIME LORD RNF 201 brskm f 2007

SPRINGTIME RNF 33 fx f 1969

SAIMIR RNF 73 mbr f 1973

SALOMON RNF 10-S sv f 1984

GOOFY RNF 123 fx f 1992

Deeracres Summertime var en liten, rörlig, harmonisk fuxhingst, championhingst på den engelska new forestföreningens utställning 1962 och importerad till Sverige 1964. Det året gjorde en inköpsdelegation från Svenska Ponnyföreningen en resa till New Forest. Delegationen bestod av ponnyprofilerna Bengt Forsman, Kurt Graaf och Nils Ljunggren, och de såg egenskaper hos Deeracres Summertime som de ansåg skulle tillföra den svenska new forestaveln mycket positivt.

Härstamningsmässigt var Deeracres Summertime något av en outcross – han hade inte någon av de fem stamfäderna Brookside David, Broomy-Slip-On, Denny Danny, Goodenough eller

Deeracres Summertime som 22-åring en snöig januaridag hemma på Orust 1980. >

Knightwood Spitfire i sin stamtavla. Istället var han en son till Deeracres Winston Churchill som var champion på New Forest Stallion Show 1960 och 1963.

Mödernelinjen gick tillbaka ända till 1904 då hans mormors mormor Minstead Lassie var född.

I Sverige ägdes Deeracres Summertime först av Olof Ljungcrantz, Värendsstallet och därefter av Ingemar Iletorp i Svanesund, Bohuslän. Han var den första new foresthingsten i Sverige som A-premierades. Det skedde 1971. Samma år vann han sin klass på Svenska Ponnyföreningens riksutställning på Axevalla, och guldbelönades även av engelsk domare vid SNF:s riksutställning som det året hölls på hans egen hemmaplan på Orust.

Ende svenske sonen Springtime verkade först i Västergötland och sedan på just Värends stuteri. Han fick sonen Saimir, som i sin tur fick två söner efter sig, däribland Goofy som belönades med 43 poäng vid generalmönstringen 1999.

Eftersom ingen av sönerna fick några godkända söner hade Deeracres Summertimes hingstlinje kunnat dö ut med dem. Men det gjorde den alltså inte. För innan Deeracres Summertime lämnade England hann han verka i aveln flera säsonger. Genom sonen Setley Springtime skapades en stark och framgångsrik hingstlinje. Frank of Crabbswood vann The New Forest Performance Pony of the Year Competition två gånger. Det är ett championat där segern tillfaller den som samlat ihop flest poäng genom placeringar i körning, hoppning, fälttävlan, engelska ridklasser med mera. Sonen Deeracres Franco och sonsonen Peveril Peterborough var båda showvinnare och förärvare av rang.

I Sverige hade Peveril Peterborough sonen Meonbury Mr McGregor, som verkade i aveln under ett par säsonger. Dagens representant för linjen för svenskt vidkommande är Peveril Peterboroughs sonson Burley Time Lord, som Anna Ransholm föll för när hon såg honom som tvååring vid Svenska New Forest Föreningens resa till New Forest i september 2009. Burley Time Lord alias Tim har erhållit 43 poäng vid avelsvärdering och har tävlat upp till nationell medelsvår hoppning.

< Peveril Peterborough under National Pony Show i Malvern sommaren 1996.

< *Burley Time Lord* vid
avelsvärderingen i Vetlanda
2012.

MOORBRIDGE VICTORY-linjen

Forest Horse

Moorbridge Victory 2584 NPS br f 1945

Moorbridge Grey Lad NFS 103 skm f 1955
 . Mockbeggars Freddie NFS 57 skm f 1958
 . FRITHAM GAY CLOUD RNF 10 skm f 1964
 . HEDLANDA GAY WONDER RNF 75 skm f 1975
 Newtown Roy NFS 924 br f 1963
 Burton September Morn NFS 1589 mbr f 1966
 Burton Dandy NFS 2933 mbr f 1969
 GREEN PASTURES THUNDERER RNF 51 mbr f 1972
 Burton Honey's Sportsman NFS 4052 br f 1972
 Mermaid's Jeroen He stb 138 br f 1976
 . Anydale Nico He stb 186 mbr f 1983
 . Marnehoeve's Everest He stb 217 br f 1992
 . ZWAVO's SURPRICE RNF 172 br f 1996
 . VOGNMANDSGÅRDENS AKROBAT RNF 181 br f 2003
 Oosthoek's Sportsman He stb 145 fx f 1977
 Watershof's Pretendent He stb 185 br f 1982
 KANTJE'S RONALDO RNF 171 br f 1987
 HAMLET's MERICK RNF 173 sv f 2000
 Justice H.R. He stb 235 br f 1997
 . ELSHOF's OTTO RNF 186 br f 2003
 CRISTALLS DUTCH DYNAMITE RNF 194 br f 2006

Moorbridge Victory var förmodligen inte den mest tippade grundaren av en bestående hingstlinje under sin egen livstid. Han finns inte omnämnd med ett ord i någon av de böcker om new forestrasens historia som jag har. Jag vet därför inte stort mer om honom än att han var brun och född 1945. Det senare framgår förresten nästan av hans namn – det var ju det året andra världskriget tog slut med Storbritannien som en av segrarmakterna.

< Hedlanda Gay Wonder på SNF:s riksutställning i Vetlanda 1979.

Hingstlinjen kom till Sverige redan 1967 då skimmelhingsten Fritham Gay Cloud importerades. Han var verksam hos grevinnan Penelope Lewenhaupt på Claestorp i Katrineholm, som annars var mest känd för sin arabhästuppfödning. Fritham Gay Cloud blev bara elva år gammal. Ende sonen i Sverige var Hedlanda Gay Wonder. Han exporterades till Finland 1984.

Intressant nog lever Fritham Gay Clouds gren av Moorbridge Victorys hingstlinje fortfarande i England genom Gay Clouds son Valesmoor Cirrus. Så sent som sommaren 2019 var en av de hingstar som valts ut för att gå på skogen en ättling i rakt nedstigande led till Valesmoor Cirrus: Bull Hill Major.

Men det är den holländska grenen av Moorbridge Victorys hingstlinje som är den internationellt framgångsrika, och det med besked. Det hela började med att Burton Honey's Sportsman, en son till superstoet Burton Honey som ligger bakom Woodrow-stuteriets alla framgångar, exporterades till Nederländerna. Hans sonson Watershof's Pretendent visade sig vara en utmärkt hoppförärvare, bland annat far till Mister Amontilano som vann EM 2004.

Än vassare som fadershingst blev Kantje's Ronaldo – faktiskt den bästa hoppförärvare som rasen skådat och utnämnd till århundradets hingst i den holländska new forestföreningen. Han har lämnat minst tjugo avkommor som gått EM, de flesta i hoppning men även i fälttävlan och dressyr. I Sverige är han morfar till kända hopponnyer som Bright Eyes, Törnrosa och förstås Miclas Aristocrat.

Kantje's Ronaldo har aldrig varit i Sverige, men godkändes för seminimport 2005 och har därför även ett svenskt stambokföringsnummer. Det blev en handfull avkommor, varav sonen Cristalls Dutch Dynamite är en. Med tanke på att denne är Kantje's Ronaldos ende son i Sverige borde han nog fått fler chanser i aveln än vad som varit fallet hittills.

På sätt och vis kan man säga att Kantje's Ronaldo fortfarande är verksam i aveln, trots att han dog för över tio år sedan. Franska Syndicat Linaro, som tillhandahåller Europas bästa hoppförärvare inom ponnysporten, har honom i sitt hingstprogram och erbjuder fryst semin efter honom. Värt att notera är också att denne new foresthingst har en egen liten hingstlinje i tysk ridponnyavel, för att få förstärkning på hoppsidan.

Hamlet's Merick var en danskägd son till Kantje's Ronaldo som visades i Sverige men som aldrig varit verksam här. Det har däremot Elshof's Otto, en sonson till Ronaldo, som dock kastrerades efter några få år för att helt ägna sig åt sporten.

Vid samma avelsvärdering som Hamlet's Merick visades en annan danskägd men Hollandsfödd hingst – Zwavo's Surprice. Här har vi en annan gren av Moorbridge Victory-linjen via Burton Honey's Sportsman. Bara något år senare visades och godkändes Vognmandsgårdens Akrobat,

en son till just Zwavo's Surprice. Det var Solveig Maurtvedt, Lövsjöens stuteri i Charlottenberg som tog in honom. Hon använde honom inte bara i aveln, utan tävlade även själv honom i dressyr.

*Cristalls Dutch
Dynamite vid
avelsvärderingen
i Ljungby 2013
där hingsten
gjorde sitt
bruksprov. >*

*Vognmands-
gårdens
Akrobat på
Grevagården
våren 2008 då
han gjorde sitt
bruksprov. >*

Forest Horse

Goodenough 2900 NPS br f 1946

Hightown Streak NFS 446 fx f 1954
 . Wootton Sovereign NFS 267 fx f 1960
 . WOOTTON BRACKEN RNF 7 br f 1963
 . . BALDOR RNF 35 mfx f 1969
 . . MUSTANG RNF 53 fx f 1972
 . . VÄRENDIS PEDRO RNF 57 mfx f 1973
 . . KENTUCKY PEDRO RNF 3-S br f 1980
 . . BELESAR RNF 90 fx f 1982
 . . MICLAS MADOC RNF 106 br f 1987
 . . SÄBYS DIXI RNF 108 fx f 1987
 . . BELLAMONTE RNF 119 fx f 1991
 . . SMEDHULTS TORPED RNF 111 mbr f 1988
 . . HERTIGEN RNF 124 fx f 1992
 . DAWN OF SPRING RNF 18 br f 1963
Priory Starlight VII 3578 NPS br f 1954
 . BURTON STARLIGHT RNF 24 mbr f 1960
 . . SMEDHULTS STARLIGHT SON RNF 14 br f 1965
 . . . STARDUST RNF 42 br f 1971
 . . . KASTOR RNF 43 br f 1971
 . . . SANTI RNF 79 br f 1976
 BUCK RNF 93 br f 1983
 RHODOS RNF 22-S br f 1994
 BANDIT RNF 144 br f 1997
 . . . HEDLANDA GOOD BOY RNF 85 br f 1980
 . . BURTON AFTER DARK RNF 20 mbr f 1966
 . . Vernons Starling NFS 1402 mbr f 1966
 . . . Vernons Vespers NFS 3198 skm f 1970
 . . . VERNONS PEEPING TOM RNF 114 mbr f 1988
 . . . THOR RNF 152 mbr f 1997
 . . OAKLEY STARLING RNF 25 mbr f 1967
 . . . MOON STAR RNF 39 mbr f 1970
 . . Sweet Hills Tango NFS 2787 br f 1969
 . . . Queenswood Solomon NFS 5863 br f 1975
 . . . Peveril Peter Piper NFS 21/093 br f 1979
 Willoway Piper's Gold NFS 26/013 fx f 1983
 Willoway Double Gold NFS 32/099 br f 1989
 WILLOWAY GOLDDIGGER RNF 127 fx f 1992
 RIPS ELOGE RNF 139 fx f 1996
 ESSE ELBERT RNF 165 fx f 2000
 SÖRBYS VILMER X RNF 170 fx f 2001
 SÖRBYS AMPERE RNF 192 mbr f 2006
 ESSE GOLDEN BOY RNF 157 br f 1999
 ESSE GOLDEN BROWN RNF 188 br f 2005
 RODLEASE DANCING GOLD RNF 132 fx f 1994
 STACKARPS PABLO RNF 158 br f 1999
 SKÅNHÄLLAS JIM RNF 164 fx f 1999
 GALANT RNF 168 fx f 2001
 GULLABOS HEPTAN RNF 169 fx f 2001
 STACKARPS PEERON RNF 176 br f 2002
 JAZZ KL RNF 184 fx f 2004
 Applewitch Pure Magic NFS 34/105 svskm f 1992
 MALLARDS WOOD FLASHLIGHT RNF 204 br f 2009
 Woodrow Carisbrooke NFS 42/068 fx f 2000
 HOPPENHOF's RAPHAEL RNF 190 fx f 2005

- . . . Queenswood Solomon NFS 5863 forts
- . . . Molenaar's Golden King He stb 193 br f 1985
- . . . Brummerhoeve's Boss He stb 205 br f 1989
- . . . OFFEM MINOS RNF 193 br f 1994
- . . Luckington Ludo NFS 3018 br f 1970
- . . . Luckington Sportaide NFS 28/047 br f 1986
- . . . Beaucandan Brendan NFS 31/088 br f 1989
- . . . Nieuwmoeds Patrick He imp 88 br f 1995
- . . . HOPPENHOF's JOP RNF 180 br f 2003
- . . . STACKARPS DIPLOMAT RNF 196 br f 2007
- . . . STACKARPS JACKSON RNF 209 mbr f 2010
- . . BURMA WILTON RNF 59 mbr f 1973
- . . . KUNTA KINTE RNF 86 mbr f 1980
- . . . KOMET RNF 101 sv f 1985
- . . . WALVESTAS FRANKIE BOY RNF 205 mbr f 2009
- . . PAPILLON RNF 65 mbr f 1974
- . . PEREGRIN RNF 66 br f 1974
- . . TAIGANS PELÉ RNF 118 br f 1989
- . . RIPS DEBUT DE LA VIE RNF 131 br f 1994
- . Priory Top Hat NFS 366 br f 1961
- . . Stafford Hat Band NFS 2130 fx f 1965
- . . HIAWATHA RNF 30 fx f 1968
- . . . VAQUERO RNF 68 mbr f 1974
- GONDOLJÄR RNF 99 skm f 1984
- . . . BELMONDO RNF 70 br f 1975
- . . Ll Møllegaards Lucky Star NFH 75 fx f 1985
- . . LL MÖLLEGAARDS MARCO POLO RNF 118 br f 1990
- . Burton Sunlight NFS 749 br f 1963
- . Priory Black Boots NFS 2950 br f 1969
- . Priory Sunbeam NFS 5440 fx f 1974
- . . Merrie Marmalade NFS 5751 isab f 1977
- . . VERNONS VEUVE CLICQUOT RNF 149 skm f 1996
- . Priory Post Box NFS 20/006 mfx f 1977
- . Priory Tickled Pink NFS 23/046 mfx f 1980
- . PRIORY DALLAS RNF 122 br f 1991
- . STACKARPS DALTON RNF 141 br f 1996
- . GULLABOS HERKULES RNF 146 br f 1997
- . . GULLABOS SANTORY RNF 179 br f 2003
- . STACKARPS DUBLIN RNF 147 br f 1997
- . GULLABOS CAMUS RNF 163 fx f 1997
- . Deeracres Mayking 4018 NPS br f 1957
- . OVENSKOVGAARDS ASGER RNF 15-S mbr f 1966

Nu har vi kommit fram till den allra största hingstlinjen, både sett från svensk horisont och internationellt. Goodenoughs hingstlinje har lämnat några av rasens mest framgångsrika hingstar exteriört.

Goodenough var född på skogen 1946 e Forest Horse u Forest Mare. Det är ju så man skriver (skrev) när en ponny född på skogen inte hade någon registrerad stam. Men det finns faktiskt en nyansskillnad mellan beteckningarna Forest Horse och Forest Mare. För medan Forest Horse i normalfallet betecknar en registrerad hingst som gått i New Forest, frågan är bara vilken – så betecknar Forest Mare i de flesta fall en oregistrerad, men (åtminstone för ägaren) känd moder. Så var det för Goodenough. Vem av alla hundratals hingstar som var hans far är okänt. Däremot vet vi att hans mor var ett lite welshigt skimmelsto som ägdes av Mr Sparks i Sway. Hon brukade kallas för The Ghost och hade enligt ryktet Field Marshal-blod i ådrorna.

Enligt Valerie Russell i boken New Forest Ponies (1976) finns det en misstanke om att skimmelstoet på äldre dagar registrerades som Meadend Meadowsweet. Stämmer det så har Burton Starlight stoet som både mormor och farfars mor.

Goodenough ägdes av Mr Bennet, Setley-prefixet och var champion på den engelska föreningens riksutställning tre år i rad. Som ung gick han på skogen, men efter utställningsframgångarna verkade han som stuterihingst. I de äldsta banden av New Forest Stud Book annonseras hans tjänster ut: "Champion New Forest Stallion. Winner Every Time Shown. Sire of Numerous Prize Winners" står det.

Goodenoughs hingstlinje är mest känd genom sonen Priory Starlight VII och sonsonen Burton Starlight. Men det var en annan gren av linjen som först etablerades i Sverige. Wootton Bracken importerades hösten 1964 vid samma inköpsresa som Deeracres Summertime och Mudeford Pete. Bracken var en sonson till Hightown Streak, som vi annars känner som far till många goda ston från Silverlea-stuteriet. Sina första säsonger i aveln tillbringade Wootton Bracken på Öland, men från 1968 och fram till sin död 17 år senare var ägdes han av familjen Ljungcrantz, Värends stuteri.

Wootton Bracken fick tre avelsgodkända söner – alla mörkfoxar liksom anfadern Hightown Streak: Baldor, Mustang och Värends Pedro. Av dem var det den sistnämnde som fick störst betydelse för aveln. Värends Pedro var elegantare och bättre exteriört än sin något oelegante fader – kanske inte helt överraskande med tanke på att han hade hingstarna Priory Gay Gordon och Priory Starlight VII närmast på modernesidan och med självaste Priory Pippin som mormors mor (stofamilj 3). Man kunde möjligen ha önskat sig lite mer gång hos Värends Pedro och hans avkommor. Hans goda sidor övervägde dock starkt, och han Elitpremierades 1994.

Av Värends Pedros fyra söner blev Belesár den som förde hingstlinjen vidare genom tre godkända söner. Idag finns det dock inget kvar på hingstsidan av linjen från Wootton Bracken.

Wootton Bracken hade också en halvbror i Dawn of Spring. Han levde till hög ålder och var A-premierad, men fick aldrig någon son efter sig. Idag hittar man hans namn långt ner i stofamilj 48.

Övre bilden: Värends Pedro vid SNF:s riksutställning i Vetlanda 1979.

Nedre bilden: Belesár vid riksutställningen på Valla 1993.

Priory Starlight VII hette från början bara Starlight VII, där den romerska siffran VII stod för att skilja honom från de ponnyer i National Pony Studbook före honom som också hetat Starlight. Prefixet Priory fick han först när Mrs Eyre (senare Green) köpt honom till sitt Priory-stuteri. Han vann sin klass på New Forest Stallion Show varje år som unghingst 1955, 1956 och 1957. Hans barn och barnbarn kom att dominera på de engelska showerna under de kommande två decennierna.

Och den som vann allra mest var Burton Starlight. Jag tar mig friheten att citera ur ett reportage jag skrev för Ridsports Avelsextra 2005: "När man bläddrar i gamla new forestamböcker från 1960-talet slås man av att det även på den tiden fanns ponnyer som typmässigt såg ut som vi är vana vid idag. Tänker man då efter lite så inser man att det kanske snarare är tvärtom: dagens new forest ser ut som de showvinnande 60-talshingstarna på bilderna i New Forest Studbook, därför att det är dessa ponnyer som blev de ledande inom aveln och som skapade den moderna rastypen. Jag tänker då alldeles särskilt på Burton Starlight, den kanske främste new foresthingsten i sin generation. Hans hingstlinje är idag en av de dominerande inom new forestrasen".

Längre fram i texten redogör jag för Burton Starlights showkarriär: "Starlight inledde sin enastående utställningskarriär redan som 1-åring, då han vann på en rad shower i hemtrakten. Segertåget fortsatte 1962, då han även blev champion new forest på National Pony Show. Som 3-åring visades han både i in hand-klasser och i ridklasser (det var tillåtet att visa 3-åringar i ridklasser på den tiden) och vann tolv segrar och fyra championat. Till exempel var han champion new forest stallion på Ponies of Britain och supreme champion på den brittiska new forestföreningens riksutställning i Burley.

Så där fortsatte det. När Burton Starlight pensionerades (!) från utställningsringen som 6-åring hade han vunnit 40 championat in-hand, varit champion på National tre gånger, champion på Ponies of Britain tre gånger, supreme champion på riks i Burley två gånger och tre gånger ridden champion på New Forest Stallion Show. Det är inte konstigt att det blev rubriker i Horse and Hound när nyheten läckte ut att Starlight var såld på export."

Jag såg honom bara en gång, en snöig trettonhelg samma år som han dog. Då hade han tillbringat den senare halvan av sitt liv på Scapa stuteri i Liatorp. Bilden är oskarp och Starlight var långt ifrån sin utställnings-kondition, men jag tror ändå att det framgår att han varit en typmässigt excellent representant för rasen.

Burton Starlight hemma på Scapa stuteri i januari 1980.

Som fadershingst var han minst lika framgångsrik som han hade varit på showerna i England. Ett trettiotal söner till honom har verkat världen över. Vilken annan svenskstationerad ponnyhingst kan mäta sig med det? I den svenska stamboken fick han in sex söner: moderlivsimporten Smedhults Starlight Son, importhingstarna Oakley Starling och Burton After Dark samt de svenska sönerna Papillon, Peregrin och Burma Wilton.

Smedhults Starlight Son var Best in Show på SNF:s riksutställningar 1974, 1975 och 1977. 1976 blev han Best in Show på Svenska Ponnyföreningens riksutställning i konkurrens med

< Smedhults Starlight Son "utom tävlan" vid SNF:s riksutställning på Valla 1980.

champions av alla raser. Så sent som 1989 då han var 24 år och visades för generalmönstring fick han 41 poäng. Samtidigt inkasserade han avelsvärdeklass Elit.

Smedhults Starlight Son satte in fyra söner i aveln, men var kanske ännu bättre som stoproducent – hela 15 döttrar fick avelsdiplom.

Av de importerade sönerna till Burton Starlight utmärkte sig Oakley Starling som

hade en framgångsrik karriär på dressyrbanan med SM-placering.

Papillon och Burma Wilton gick båda på export till Finland – den senare han dock få in sonen Kunta Kinte innan han reste österut. Den tredje svenske sonen till Burton Starlight, Peregrin, hade en rad olika ägare under 80-talet och blev far till två godkända hingstar. Idag finns det ingen hingst kvar i aveln i linjen från någon enda av Burton Starlights söner i den svenska stamboken.

Det betyder förstås inte att Burton Starlights gren av Goodenoughs hingstlinje på något sätt skulle vara i farozonen – inte här och inte heller någon annanstans där new forestavel bedrivs i någon större utsträckning. Anledningen till det stavas Peveril Peter Piper, som präglat den stuteribaserade engelska aveln så mycket och som gjort så mycket för att förbättra rörelserna hos new forestrasen.

Men först några ord om Peveril Peter Pipers far Queenswood Solomon. Vi hade ju i Sverige något av en "golden cross" på 70-talet i form av kombinationen Burton Starlight - Merrie Master eller omvänt. Att betäcka ett Burton Starlight-sto med Merrie Master, eller omvänt ta Burton Starlight till en Master-dotter, föll ofta väldigt bra ut. Queenswood Solomon var ett resultat av nästan samma blodskombination. Burton Starlight var hans farfar, och hans morfar var en i övrigt rätt okänd helbror till Merrie Master.

Queenswood Solomon var fyra år när Peveril Peter Piper föddes, och exporterades till Nederländerna samma år. Där blev han far till Molenaar's Golden King och farfar till Brummerhoeve's Boss – båda framstående gångartsförärvare i den holländska aveln. Boss-sonen Offem Minos visades fram för svensk avelsvärdering 2010 då han var i dansk ägo.

Detta om Queenswood Solomon och hans holländska ättlingar. Åter till Peveril Peter Piper, eller Peter som han kallades till vardags. Att han alls blev avelshingst var rena turen. Uppfödaren Mrs Haycock brukade nämligen kastrera sina unghingstar. Men hon såg nog att det var något särskilt med det bruna hingstfölet som Peveril Candy Phloss födde fram 1979. Det gjorde att hon lyckades övertala familjen Large på Willoway-stuteriet att köpa honom när han var ett år. Det gissar jag att de aldrig ångrade, för det gjorde Willoway till det ledande större stuteriet under en lång följd av år.

Det här var under en period när intresset för engelska ridklasser – "ridden Mountain & Moorland" – växte allt mer i Storbritannien. Både Peter och flera av hans avkommor blev mycket framgångsrika i dessa sammanhang. Peter själv kvalificerade sig till Olympia tre gånger och till Horse of the Year Show en gång. Sonen Farriers Finger Print är den enda new forest som blivit Supreme Champion Ridden Mountain & Moorland på Olympia – det finaste du kan vinna med en rasponny i Storbritannien.

Peveril Peter Piper som sexåring på Fordingbridge Show 1985.

>

Andra kända söner till Peveril Peter Piper är Applewitch Pure Magic, Willoway Piper's Gold, Willoway Minstral, Woodrow Carisbrooke (i Nederländerna), Willoway Good as Gold (i Frankrike) och Willoway Free Spirit.

Första gången jag såg Peter var på en utställning i Fordingbridge 1985. Han var då helt okänd för mig, men ung och lovande. När jag återsåg honom 24 år senare var han däremot gammal och trött. Han dog ett halvår senare 31 år gammal.

Den första hingsten från Peveril Peter Pipers linje som godkändes i Sverige var Willoway Golddigger. Esse stuteri i Bohuslän köpte Golddigger som unghingst. Han hade en för stuteriet mycket intressant härstamning: förutom att han var barnbarns barn till Peveril Peter Piper så hade han Knightwood Spitfire dubbelt på modernet, och som grädde på moset var Golddiggers mormor helsyster till fadern till Esse stuteris första hingst Prinsen.

Deras förväntningar på hingsten infriades. Blott sju år gammal vann SM i dressyr kategori C. Avkommorna visade tidigt framhovarna i unghingssammanhang, framförallt (men inte bara) på gångartssidan. Den exteriöra förärvningen var också mycket bra och som 15-årig erhöll Willoway Golddigger avelsvärdeklassen Elit. Då hade han satt in tre söner i den svenska aveln. Rips Eloge och Esse Golden Boy tävlade liksom fadern i dressyr på hög nivå – den senare tog en silvermedalj på SM 2007.

I dag representeras Willoway Golddigger av sin sonsons son Sörbys Amperé (vi som läst lite franska skulle möjligen önska att namnet stavades Ampère).

Willoway Golddigger som fyraåring vid sitt bruksprov i Borås hösten 1996.

>

Samma år som Willoway importerades föddes en annan ättling till Peveril Peter Piper hos Miss Darnton på Rodlease stud. Det var Rodlease Dancing Gold, som också han kom att få mycket stor betydelse för den svenska aveln. Han var linjeavlade på Peter, och hade honom både som farfars far och morfar. Mormor var Miss Darntons "darling Fiesta", multichampionstoet Rodlease Fiesta. Familjen Erlandsson på Stackarps stuteri såg honom redan som föl och importerade honom som ettåring. Han kom att bli intimt förknippad med Stackarp under hela sitt liv.

Liksom Willoway Golddigger blev Rodlease Dancing Gold en framstående förärvare som fungerade som förädlare inom rasen. Han satte bättre halsansättning, ridmodell och gångarter på sina avkommor. På SNF:s utställningar dominerade hans avkommor unghästklasserna under ett antal år och med tiden blev det tydligt att han även var en mycket bra prestationsförärvare.

*Rodlease Dancing Gold
som treåring på SNF:s
regionalutställning i Vreta
Kloster sommaren 1997.*

>

Själv gjorde han ett mycket bra bruksprov, med siffror som hade räckt till för godkännande även för ridponnyavel. Men han hade aldrig någon egen tävlingskarriär.

Rodlease Dancing Gold satte in hela sex söner i den svenska aveln, men sönerna har använts relativt sparsamt. Dels beror det väl på att tiderna för ponnyavel blev sämre i början av 2000-talet. Men också på att han satte in så pass många döttrar i aveln. Nu är det osäkert om hans gren av hingstlinjen kommer att leva vidare.

Stackarps stuteri återknöt till Peveril Peter Pipers linje när de importerade Applewitch Pure Magic-sonen Mallards Wood Flashlight. En annan gren från Peveril Peter Piper kom till Lyadalens stuteri genom Hoppenhof's Raphael e Woodrow Carisbrooke.

Peveril Peter Pipers farfar Sweethills Tango var knappast Burton Starlights mest kände son. Han hade väl egentligen bara en enda annan känd avkomma, och det var Rodlease Dancing Golds mormor Rodlease Fiesta. Men det fanns andra engelska söner till Burton Starlight som var mer kända under sin levnad. Luckington Ludo är en av dem. Hans gren av hingstlinjen lever både i England och i Nederländerna. Hoppenhof's Jop är ytterligare en hingst hos Stackarps stuteri. Han har Luckington Ludo som farfars farfar och är far till maffige dressyrhingsten Stackarps Jackson (exporterad till Danmark) och Stackarps Diplomat hos Tomacs stuteri.

*Stackarps Jackson som
sexåring vid
Ungponnychampionatet i
Vetlanda. Han vann
dressyrfinalen i kategori
D Tidigare hade han
vunnit gångartsfinalen
som tre- och fyraåring
och dressyrfinalen som
femåring.*

>

Vernons Starling var en annan fin son till Burton Starlight. Han exporterades till Kanada, men hann innan dess bli far till skimmelhingsten Vernons Vespers som hade en framgångsrik showkarriär inte minst i ridna klasser. Han hör till den lilla skaran new foresthingstar som varit kvalade till Olympia. Johanna Pegers, stuteri JiPe, importerade Vespers son Vernons Peeping Tom när denne var ett år. Tom blev högt utbildad i dressyr – jag minns att jag sett bild på när han piafferar – och var omtalad som en potentiell landslagsponny. Men en skada satte stopp för karriären. En godkänd son blev det i alla fall i form av Thor.

Därmed tror jag mig gått igenom hela Burton Starlights digra hingstlinje. Men han hade även halvbröder, andra söner till Priory Starlight VII, som gjorde avtryck i aveln. Priory Top Hat var en av dem. Han föddes året efter Burton Starlight, och new forestuppfödare i Skandinavien är han känd som far till Stafford Hat Band. Fuxhingsten Stafford Hat Band var en högt bedömd och flitigt använd new foresthingst i den danska aveln under 1970-talet. "En prima, särdeles bra hingst med vackert huvud och särdeles goda rörelser" (min översättning) är det exteriöra utlåtandet i den danska stamboken. Stoet Merriebelle importerades till Sverige dräktig med honom, och resultatet blev hingsten Hiawatha.

Hiawatha blev champion hingst för engelsk domare vid SNF:s riksutställning 1971. Då var han tre år och ny i aveln. Han stod hos olika uppfödare på Västkusten under 1970-talet, och sedan i trakten av Emmaboda. Han satte in två söner i aveln: Vaquero (far till Gondoljär) och Belmondo. Någon fortsättning på den grenen av hingstlinjen har det inte blivit. Inte heller LI Møllegaards Marco Polo, danskfödd sonson till Stafford Hat Band som varit verksam på Fredriksbergs stuteri och på Gotland, har någon godkänd hingst efter sig.

Hiawatha-sonen Belmondo vid en lokal utställning i Strängnäs sommaren 1978. Belmondo är tre år på bilden.

>

På Priory-stuteriet var det Priory Starlights sonson Priory Black Boots som tog över som stambeskällare under 1970-talet. Hans sonson Merrie Marmalade var stamhingst på Merrie-stuteriet under 1980-talet och 1990-talet och framgångsrik i ridklasser, inklusive den speciella brittiska tävlingsformen Working Hunter Pony. Där bedöms inte bara exteriör och gångarter under ryttare, utan även hoppning över en bana med naturhinder. Det som var speciellt med Merrie Marmalade var hans färg. Han var stambokförd som light chestnut, det vill säga ljusfux, men i verkligheten var han en glänsande vacker mörk isabell. Färgen hade han ärvt från modern, som var barnbarn till Knightwood Spitfire. Isabell var ju egentligen inte en tillåten färg på new foresthingstar då. Idag har engelsmännen äntligen bestämt sig för att godkänna färgen.

Merrie Marmalade blev hela 35 år gammal. Jag nämnde tidigare när jag skrev om Denny Dannys hingstlinje att många ponnyer med det blodet blev väldigt gamla. Marmalade var stammat från Merries gamla blodslinjer genom morfadern Merrie Mercury. Men även flera ponnyer från Priory har uppnått hög ålder så goda arvsanlag för detta fanns på båda sidor av härstamningen. I Sverige fick han sonen Vernons Veuve Clicquot (med Vernons Vespers som morfar) som var verksam hos Ingela Åhsberg på Ängsgårdens stuteri i Hörby. Vernons. Veuve Clicquot tävlade även i dressyr på nationell nivå.

Priory Dallas importerades som ettåring av Stackarps stuteri. Han var linjeavlade på Priory-stuteriets blodslinjer och hade Priory Black Boots både som farfars far och morfars far. Dallas var

en elegant herre som i sinom tid A-premierades för sin exteriöra förärvning. Efter många år på Stackarps såldes han till Stuteri Gryet i Kävlinge i Skåne där han stod till sin död 2015. Dallas satte in fyra söner i aveln. Gullabos Herkules – far till Gullabos Santory – och Gullabos Camus – stationerad på stuteri KL under flera säsonger – blev de bäst kända sönerna. Båda är fortfarande i livet och den senare var kvar i aveln hos Gullabos stuteri så sent som säsongen 2019.

*Gullabos Camus vid
avelsvärderingen på
Grevagården 2002. >*

WIGLEY NOMAD-linjen

Forest Horse

Sway Paleface 3158 NPS ljbr f 1949

Wigley Nomad 3291 NPS fx f 1952

ZUIDPOOL'S RUFUS VAN NOMAD RNF 4 skm f 1961

. MARANON RNF 40 br f 1970

. RUBEN RNF 46 sv f 1971

ZUIDPOOL'S AMORO VAN NOMAD RNF 9 skm f 1963

Den här lilla linjen fanns i Sverige under avelns tidiga år. Den utgick från helbröderna Zuidpool's Rufus van Nomad och Zuidpool's Amoro van Nomad. Deras far Wigley Nomad var en av de mindre kända tidiga hingstarna i den holländska aveln. Modern var däremot idel ädel adel: Sabrina II e David Gray u superstoet Oakley Bridget (stofam 18).

Rufus var den mer kända i duon. Han hade äran att ha nummer 1 i den holländska stamboken för inhemska hingstar (He stb 1) men exporterades till Sverige som fyraåring. Efter fyra år i Skåne kom han till Valla i Linköping där han stod till sin död 1978.

Rufus tävlades och hade som främsta merit en bronsmedalj från SM i hoppning 1970. Även bland avkommorna fanns SM-medaljörer: Värends Sultan (silver i dressyr 1972) och Snapp (tre SM-medaljer i dressyr). Någon SM-medalj blev det aldrig för godkände sonen Maranon, men väl många andra placeringar på elitnivå genom familjen Gielen i Vetlanda. Maranon exporterades senare till Tyskland, där hans namn gick att hitta i stamtavlorna i många år efteråt.

Rufus andre son Ruben förde en mer undanskynd tillvaro, och på det hela taget var nog Rufus (liksom kanske även brodern Amoro) mer av en stoproducent. Bland döttrarna kan särskilt

nämnas Decideria-Ihl på Fredriksbergs stuteri, mor och mormor till en lång rad framstående tävlingsponnyer, inklusive Elitpremierade hingsten Fredriksbergs Chopin.

Zuidpool's Rufus van Nomad hemma vid Vallastallet i Linköping sommaren 1977. >

SLIPPER-linjen

Forest Horse

Slipper 3518 NPS fx f 1952

Priory Gay Gordon NFS 141 mbr f 1959

. PONTUS RNF 17 mbr f 1966

Ashmar Grey Admiral NFS 253 skm f 1960

Heihof's Primeur He stb 43 mfx f 1968

Duke's Forest Antares He stb 107 mfx f 1973

Young Winsome's Adrian He stb 202 sv f 1987

PEDRO RNF 213 sv f 1994

Den engelska föreningens sekreterare under många år, Miss Dionis Macnair, skrev någon gång om Slipper att han var otypisk men far till många ponnyer som gick bra i de traditionella point-to-point-loppen på annandag jul. Underförstått var Slipper alltså en ädel ponny som lämnade avkommor mer lämpade för att springa fort än för det hårda året-runt-livet i New Forest. Jag skulle vilja lägga till att jag tror att han även lämnade ponnyer som hoppade bra. Många Silverlea-ponnyer har ju till exempel en dos Slipper-blod.

Hingstlinjen kom till Sverige genom moderlivsimporten Pontus, en son till Priory-stuteriets Priory Gay Gordon. Han stod under hela sitt liv i Bohuslän. Hans avkomma Pajasso hör till den unika skaran svenskfödda new forest som varit placerade i svår hoppning. Någon son till Pontus blev dock aldrig godkänd som hingst.

I Nederländerna levde hingstlinjen vidare och är idag den största näst Goodenough-linjen. Ur den holländska grenen kommer den svarta Pedro. Han tävlades på högsta nivå i Danmark och uppnådde den danska motsvarigheten till avelsvärdeklass Elit innan han som 20-åring (!) såldes till Anna Ransholm i Glemmingebro i Skåne. När han visades för svensk avelsvärdering erhöll han avelsvärdeklass A direkt. Han var fortfarande avelsaktiv 2019 som 25-åring. Han har ett par godkända söner efter sig i Danmark, men ännu ingen i Sverige.

Pedro som 21-åring vid avelsvärderingen i Vetlanda 2015. >

KNIGHTWOOD SPRIG OF HEATHER-linjen

Forest Horse

Knightwood Sprig of Heather 3986 NPS brskm f 1957

MOCKBEGGAR THUNDERCLOUD RNF 32 skm f 1961

Det här är den minsta och kortaste av alla new forest-hingstlinjer vi haft i Sverige. Den består bara av en enda hingst och hans far. Mockbeggars Thundercloud importerades från New Forest 1972 och stod till avel i Västergötland fram till sin död 1979. Hans inflytande i aveln blev begränsat.

GOLDEN WONDER-linjen

okänd

Golden Wonder He imp 61 fx f 1966

Kantje's Sjonny He stb 62 fx f 1969

. Wolferhoeve's Wendro NFH 47 fx f 1973

. Horsemosens Sandro NFH 65 br f 1980

. ESKEHÖJGAARDS PRINCE RNF 18-SE sv f 1987

. PALLE RNF 135 mbr f 1988

DENNIE RNF 37-S fx f 1970

. ASSO SARASTRO RNF 72-S br f 1975

. . KÄLLSTORPS CURRY RNF 6-S fx f 1981

. . DANILO RNF 13-S skm f 1985

. . CEROX RNF 19-S fx f 1988

. . PEPPAR RNF 21-S fx f 1992

. FREDRIKSBERGS KAVAT RNF 23-S fx f 1991

DAGO RNF 38-S fx f 1970

. FLIGHT RNF 64-S fx f 1974

. ZANSIBAR RNF 77-S fx f 1976

. . FRIDOLF RNF 2-S fx f 1979

. . . ÅSTRATORPS MENOTTI RNF 11-S fx f 1984

. . . ÅSTRATORPS MOWITZ RNF 129 fx f 1993

. . ZANDRO RNF 8-S fx f 1982

. KARINO II RNF 81-S br f 1976

. DAGICK RNF 1-S skm f 1979

. ÅSTRATORPS MIRAGE RNF 7-S br f 1981

BLEKKIE RNF 45-S fx f 1971

Nu kommer vi till den yngsta, men inte den minst omtalade, av rasens hingstlinjer. Historien om Golden Wonder vände upp och ner på new forest-världen under framförallt 1980-talet. För senare tidars läsare kommer här en kort sammanfattning.

1966 föddes en hingst i England som fick namnet Furzey Lodge Golden Wonder. Två år senare exporterades en hingst med samma namn till Nederländerna. Han godkändes som hingst och blev snabbt mycket populär i aveln. Men när engelska uppfödare besökte Nederländerna och såg honom kom tvivlet på att detta var samma ponny som var registrerad i den engelska stamboken. Hingsten och hans mamma blodtestades, men resultatet blev inte offentliggjort och engelsmännen tog inte upp ärendet igen förrän 1979. Då kom beslutet från England att inte registrera den holländska Golden Wonders avkommor som renrasiga new forest. Blodtestningen - alltså föregångaren till dagens DNA-teknik - visade nämligen att Golden Wonder inte kunde vara son till det stoet som angavs som moder.

Under hela 1980-talet pågick striden om hur och var Golden Wonders avkommor skulle registreras. I Sverige ledde det till en delning av stamböckerna och under flera år även till en uppdelning i två föreningar: en som följde de engelska stambokskraven och en som godkände Golden Wonders ättlingar. Till slut nåddes en kompromiss på internationell nivå. Ponnyer med

högst 6,25 % blod från Golden Wonder, motsvarande en förekomst i fjärde generation, kunde nu registreras som new forest i alla länder, förutsatt förstås att de i övrigt fyllde stambokskraven.

I den svenska aveln fanns det från början tre söner till Golden Wonder: Dennie, Dago och Blekkie, där Dennie och Blekkie var helbröder med det berömda stoet Broomy Perfection som mor. Med facit i hand var Dennie utan tvivel den främste i trion. Jag skriver "med facit i hand", därför att det tog ganska lång tid innan det stod klart vilken utomordentlig prestationsförärvare han var. Faktiskt en av de allra bästa som Sverige har haft på ponnysidan oavsett ras. I den avkommastatistik som jag tillsammans med Viveka Karlestrand gör varje år och som publiceras i tidningen Ridsport är det bara connemarahingsten Poetic Justice som har en högre andel avkommor som blivit tävlingsponnyer. Närmare 6 av 10 av Dennies föl har placerat sig inom sporten i lägst regional klass, de allra flesta i hoppning.

Dennie Elit-premierades vid den allra första generalmönstringen 1989. Bland hans kända tävlingsavkommor kan nämnas internationelle hopparen Vibys Dennieson. Godkände sonen Asso Sarastro blev också en god prestationsförärvare. Avkommorna till den exteriört utmärkte Sarastro-sonen Källstorps Curry blev tyvärr aldrig insläppta i den internationellt godkända delen av stamboken ("E-stamboken) på grund av Currys otillåtna vita tecken. Fredriksbergs Kavát tävlade framgångsrikt i fälttävlan och var den sista avelshingsten på Fredriksbergs stuteri. Som äldre var han verksam på Gotland. Någon son i aveln kunde det inte bli, eftersom han hade för hög andel Golden Wonder-blod.

*Dennie på hemmaplan i
Rimbo våren 1980* >

Dago hade mer utpräglad ponnytyp än de andra två, och är också den som fick flest avkommor. Det kan i och för sig bero på att han långa tider var stationerad i Västergötland, som på den tiden var ett new forest-tätt landskap. Dago blev också han Elit-premierad, och det blev även hans son Zansibar. Totalt fick Dago hela fem godkända söner, men det var främst Flight och Zansibar som gjorde nämnvärda avtryck i aveln. Flight var reserv Best in Show på SNF:s riksutställning 1978 och Zansibar var Best in Show 1979. Zansibars sonson Åstratorps Mowitz blev den siste godkände hingsten från Golden Wonder-linjen i Sverige. Då låg den gåtfulle holländaren så långt bak i stammen på Mowitz att Mowitz kvalade direkt in i den nuvarande enda godkända delen av stamboken.

Blekkie stod i skuggan av de andra två. Han var verksam i Skåne under 70-talet, men kastrerades i samma veva som debaclet kring Golden Wonder bröt ut.

Danskarna hade ingen son till Golden Wonder, men väl en sonson. Wolferhoeve's Wendro hette han och han blev far till Horsemosens Sandro. Två danskfödda söner till Horsemosens Sandro har varit verksamma i Sverige. Båda hade Golden Wonder i fjärde led och klarade därmed gränsen för de engelska stambokskraven.

Idag är Golden Wonders hingstlinje i stort sett borta. Den finns inte kvar i sitt moderland Nederländerna, där det finns en tradition av att snabbt ställa om avelsmål om man bedömer att det behövs. Den allt överskuggande stridsfrågan när det begav sig är numera en parentes i rasens historia. Men vem var han då egentligen, denne Golden Wonder som verkade i Nederländerna? Det skulle faktiskt gå att efterforska med hjälp av modern DNA-teknik. Frågan är bara om någon är intresserad av att göra det. Jag tror att många helst vill lämna hela frågan bakom sig.

< Zansibar som treåring när han blev Best in Show på SNF:s riksutställning i Vetlanda 1979.

Samtliga tabeller, texter och foton Eva Jangö ©